

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידית

סמרטפון
רק עם ואצאפ!

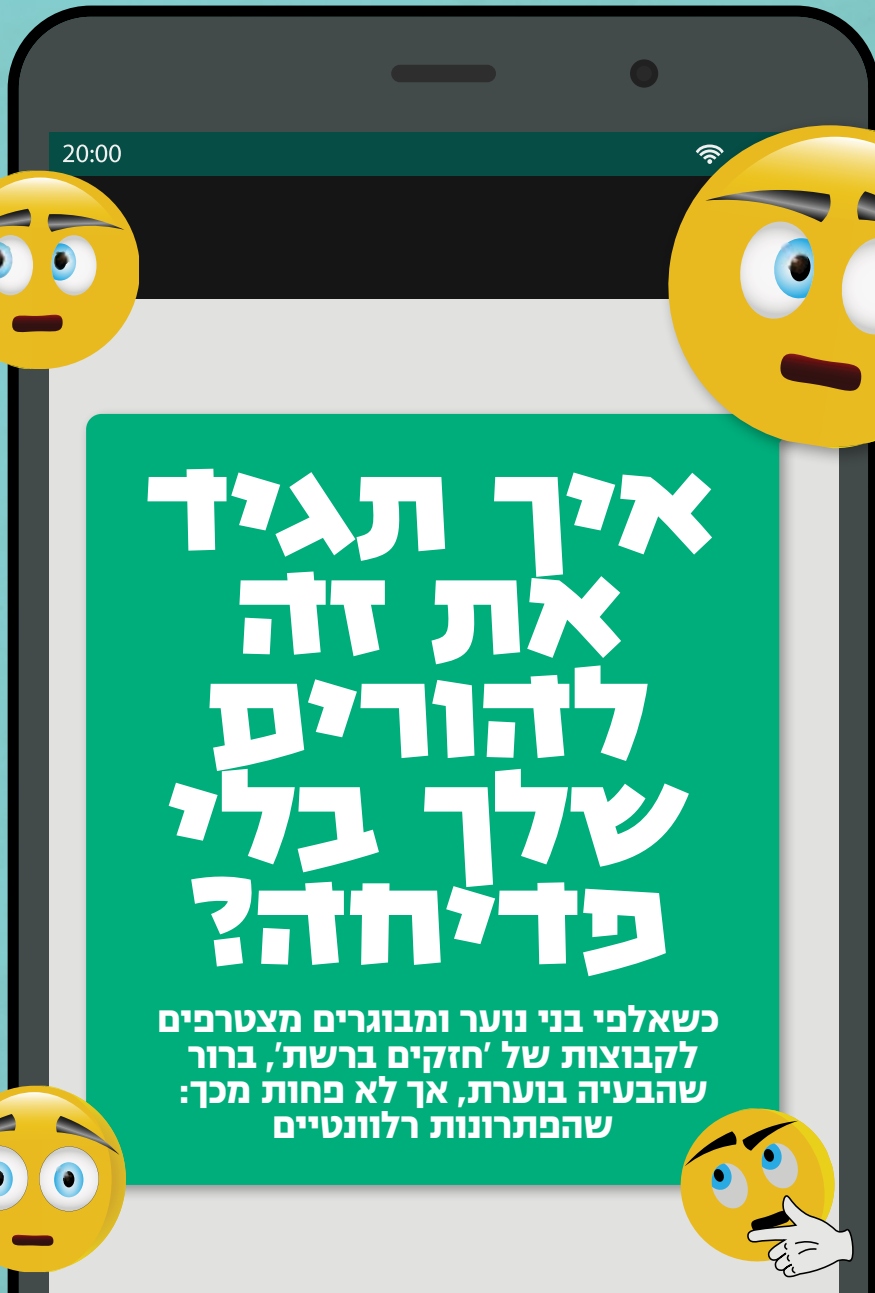
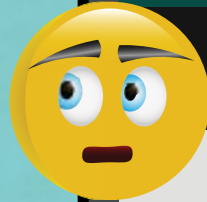
אפשר!! וכדאי!!
מרכז הזמנות ארצי
052-2-129-129

אספקה לכל חלקי הארץ תוך 24 שעות
רח' פינס 9, ירושלים | Zolphone.co.il | זולפון

החל
מ 499 ש"ח

- 10 הפחד, התירוצים, ההתנגדויות וההסברים צבי יחזקאלי
- 8 חשבון נפש אפקטיבי - יש חיה כזאת? שאלת השבוע
- 30 משהו על גלגול נשמות התוועדות עם הרב שבתי סלביצקי
- 28 העבודה הרוחנית של תמוז שיחת חברים עם מיכי יוספי
- 24 סדרה חדשה של רוני פרינץ ב'שיחת נפש'
- 22 הושבת אותנו בתא הטייס שיכורות ומותשות מיכל שניאור

איך תגייד את זה להורים שלך בלי פדיחה?

כשאלפי בני נוער ומבוגרים מצטרפים לקבוצות של 'חזקים ברשת', ברור שהבעיה בוערת, אך לא פחות מכך: שהפתרונות רלוונטיים

החלה הבנייה והגיע הזמן שאתם תרכשו את דירת החלומות שלכם. במרחק חמש דקות מכביש שש, 35 דקות לתל אביב ברכבת, עם קהילה צומחת לציבור הדתי, כרמי גת היא הבחירה הנכונה עבורכם ובמחיר שווה לכל משפחה. קבוצות רכישה ליחידות דיור של שלושה, ארבעה וחמישה חדרים, דירות-גן ופנטהאוס החל מ-899,000 ₪

קהילת כרמי-גת
המתחם הדתי-לאומי בכרמי גת
ע"ש רובי שייט אנדרל ז"ל

לפרטים נוספים: 1700-500-555

באמונה bemuna.co.il

מבצע מדליק למשקיעים!

יש לנו השקעה בשבילכם!

אברהם אבינו התחיל אתם ממשיכים!

הזדמנות היסטורית

דירה להשקעה בעיר האבות

דירות חדשות 3-5 חדרים בבית השלום

החל מ- 1,197,000 ₪

 חלל רב תכליתי

 מעלית

 קרבה למרכז מסחרי

 מפרט טכני עשיר

 5 דקות ממערת המכפלה

*6740

www.beithashalom.com

הרחיבי מקום אהלך
גאולת בנימין ביזר האבות

מכללה אקדמית לחינוך

מייסודן של מכללת מורשת יעקב רחובות ומכללת אורות ישראל אלקנה

איד מוקדם ומאוחר

ההרשמה בעיצומה!

הקמפוס התורני לגברים ברחובות מתחדש

בואו ללמוד בביה"ס הגדול ללימודי תואר שני M.Ed במגוון מסלולים

ניהול וארגון מערכות חינוך

יום ג' 9:30-18:50 שלושה סמטרים
יום ד' 16:00-21:50 ארבעה סמטרים

רב תחומי במקרא וספרות חכמים

יום ד' 9:30-18:50 שני סמטרים וקיץ
שלושה סמטרים 16:00-21:50
יום ו' 8:30-13:00 שלושה סמטרים

חדש!
ייעוץ חינוכי

יום ג' או ד'
16:00-21:50

קורסים
מתוקשבים

בחלק מהמסלולים
שלושה סמטרים

אווירה
תורנית

יום לימודים
אחד בשבוע

חינוך תורני עם
מצוינות אקדמית

אקדמיה
תורנית
מובילה

פתיחת התוכנית
מותנת במספר התלמידים

חפשו ב Google "תואר שני באורות" | [f](https://www.facebook.com/otot) | 1800-500-210

לירן: Liran@orot.ac.il | 08-9485622 | 052-4004545

אחשיו את המקום ההא שלכט?

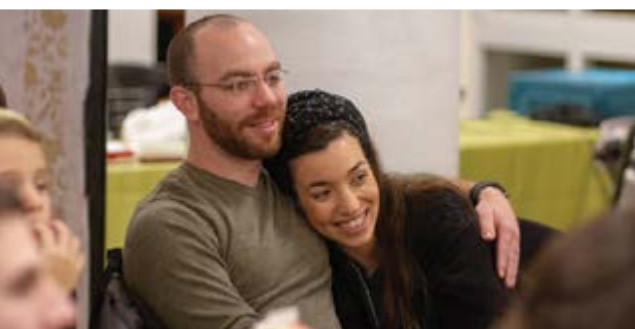
גבעת הזיתים - קהילה צומחת בלב לוד

מוסדות חינוך מגוונים | עשייה חברתית | קהילה עוטפת

מגוון אפשרויות מגורים במחירים שלא ניתן למצוא במרכז!

התחילה קליטת משפחות לקראת הקיץ.
ליווי צמוד החל ממציאת דיירה וצד לקליטה.

כחלק מפעילות השכונה פועל כפר סטודנטים של בני עקיבא, זוגות המעוניינים יכולים להצטרף.

לפרטים: תמר 050-6560075 / אלי 052-6961986

בחינוך, תצמחו עלינו

האקדמית חמדת הדרום
להתחדש, לצמוח, להצליח!

תואר ראשון B.Ed. ותעודת הוראה בחוגים:

מתמטיקה | אנגלית | מדעים | ספרות |
תנ"ך | תושב"ע | חינוך מיוחד | גיל הרך

תואר שני M.Ed. בתכניות:

חינוך מדעי / מתמטי | תרבות יהודית בזיקתה לתנ"ך | **שנה אחת בקמפוס** |
ניהול וארגון מערכות חינוך | **חדש!** | ניהול וארגון מערכות חינוך מותאם לניהול גן

חדש!

שילוב מדרשה
עם אקדמיה

רמה אקדמית
גבוהה

לימודים חינם
למצטיינים

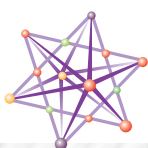
מערך מלגות
נרחב

שנה ראשונה
חינם* B.Ed.7

עוד בחמדת הדרום: M.Teach. | הסבת אקדמאים להוראה | השלמה לתואר ראשון B.Ed. | לימודי מכינה

המכללה האקדמית לחינוך
חמדת הדרום
HEMDAT HADAROM
Academy of Education

לפרטים נוספים

לייעוץ והרשמה, התקשרו: ***5280**

rishum@hemdat.ac.il | Hemdat.ac.il

שדות נגב - נתיבות

שיחת חברים

עם מיכי יוספי

הוא קצת הרגל אחד שבו הוא יוכל להתאקבץ
- לאמת אותו ברצינות ובעקביות ודרכו לקבל
את כל השפע של התורה.

חודש ראובן

כיהודי טוב באמת, הוא גם יתחיל להתנהג כך. אני חייב לומר לכם, אני כל כך מתפעל מהאמירות הנפלאות של הרב גינזבורג! ממש נפלא לראות איך הוא לוקח מילה נדושה - 'ראובן', שזאת מילה שאנחנו שומעים כל הזמן, ומגלה בתוכה בצורה מכוונת כל כך את כל העבודה על המודעות שאנחנו צריכים לעשות בחודש תמוז! במילה אחת טמונה עצה לעבודה שלמה.

בדרך דומה מסבירים בחסידות את הפסוקים בחומש דברים: "ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב... ובחרת בחיים". גם כאן ההסבר הוא שהיכולת לבחור היא תוצאה של "ראה". קודם כל, בחר לראות את החיים. קנה את היכולת לראות את הטוב.

רגל אחת ושתי עיניים

ר' יענקלה גלינסקי זצ"ל פירש בצורה מעניינת את המשפט "לא המדרש עיקר אלא המעשה". הוא הסביר שאם תיתן דרשה, לא חשובים כל כך הרעיונות היפים שלך אלא העיקר הוא ה'מעיישה', כלומר הסיפורים. אם תספר סיפור - אנשים יתעוררו ויקלטו משהו.

כעת אני רוצה לחזור אתכם על אחד הסיפורים הידועים לכולנו, או כמו שאומרים: "כה עשו חכמינו מפורש"... כולם מכירים את הסיפור על אותו גוי שבא להלל הזקן וביקש להתגייר רק בתנאי שילמד אותו את כל התורה כולה על רגל אחת. אתם יודעים, כשאני חושב על הסיפור הזה, אני מדמיין את הבן אדם עומד על רגל אחת ממש כפשוטו, ומנסה עם ידיים באוויר להחזיק את עצמו בשיווי משקל שלא יפול.

בכל אופן, שמאי הזקן כמוהו דוחה אותו, אבל הלל אומר לו "בכבוד!". הלל בענוותנותו לא דחה אף אחד. הוא קירב את המתגייר הזה, ואמר לו שכל התורה על רגל אחת היא: "מאי דסאני עלך, לחברך לא תעביד" - ובתרגום חופשי: אם יש משהו שאתה שונא ולא רוצה שיעשו לך, אל תעשה אותו לחבר שלך.

למה אני מזכיר לכם את הסיפור הזה? ובכן, כשהרב גינזבורג דיבר על חודש תמוז, הוא הסביר שדברי הלל מכוונים בעצם לעניין של חוש הראייה. הדבר שאדם הכי שונא שעושים לו, הוא שמסתכלים עליו בעין רעה. כשמתבוננים ורק רוצים לגלות את החסרונות שלו, את העבירות שלו ואת כל הלא-טוב שלו, הוא מרגיש נורא. כולנו רוצים בעיקר שיסתכלו עלינו בעין טובה ויראו את הטוב שבנו. אם מישוהו מסתכל עלינו בעין רעה, אנחנו ממש סובלים מזה. לכן כשהלל דיבר על מה ששנוא, הוא בעצם אמר לא לראות רע על אחרים אלא להסתכל על כולם באופן חיובי.

גרעין שנובט

גם מההסבר הזה מאוד התפעלתי ושמחתי. פתאום עניין מוכר ומפורסם כל כך: "מה ששנוא עליך אל תעשה לחברך" קיבל משמעות ממוקדת לנקודה מרכזית אחת. עם הפירוש הזה אפשר לקחת עניין אחד ולעבוד אתו. נראה לי שעכשיו גם אפשר יותר להסביר מה העניין של 'לעמוד על רגל אחת'. אותו מתגייר ביקש מההלל: תן לי הרגל אחד. 'רגל' מלשון הרגל. תן לי הרגל שבו אני אוכל להצליח. הוא רצה הרגל אחד שבו הוא יוכל להתמקצע - לאמץ אותו ברצינות ובעקביות, ודרכו לקבל את כל השפע של התורה.

האמת היא שלא רק הלל הזקן אלא גם אצל ה' יתברך הנקודה הזאת עיקרית. התורה אומרת על עם ישראל: "לא הביט אָוֶן בְּעֵינָיו", ורבי נחמן מפרש שכוונת הפסוק היא שהקב"ה לא מביט על הפגמים שבישראל אלא על הנקודות הטובות: "דְּרֹךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְהִבְטִי עַל הַטּוֹבוֹת שְׁעוֹשִׁין מִכָּל שָׁפָן שֶׁהָאָדָם אֲסוּר לוֹ לְהִבְטִי עַל חֲבֵרוֹ לְרַעָה לְמִצָּא בוֹ דְּבָרָא מִה שְׂאִינוֹ טוֹב... רַק אֲדַרְבָּא, מְחַבֵּב לְהִבְטִי רַק עַל הַטּוֹב".

קיבלנו את העבודה הרוחנית לחודש תמוז - לתקן את חוש הראייה, ולא להסתכל על החבר בצורה ששנואה עלינו. אם זוכים לתרגל את העבודה הזאת כראוי, אז גם עושים לאחר את מה שהכי אהוב עליו ומזהים בו נקודות טובות. בעזרת ה', כשמתחילים לעבוד עם הנקודה הזאת היא מתברכת וגדלה, כמו גרעין שהולך ונובט, הולך וגדל.

שלום חברים! אנחנו נמצאים כעת בעיצומו של חודש תמוז, בו אנחנו מלאים תקווה לזכות להמתקה גדולה. מעבר לכל החוויות הלא-פשוטות של התקופה האחרונה, בכל שנה בחודש תמוז ישנה באוויר תחושה קשה כתוצאה מהזיכרון הפנימי הקיים בנשמות שלנו.

כידוע, בחודש תמוז המרגלים ביקרו בארץ ישראל. בכל מהלך החודש הזה הם התהלכו בארץ, ועיקר הפגם שלהם היה פגם-הראייה. החטא שלהם התחיל מכך שהם ראו את המציאות הטובה של הארץ, אבל בגלל אינטרסים או פחדים הם נטו לפרש אותה בדרך לא ראויה.

אתם יודעים, על פי הקבלה והחסידות יש לכל חודש בלוח השנה העברי חוש מסוים השייך לו, אותו צריך לתקן בחודש הזה. בנוסף, יש לכל חודש גם שבת הקשור אליו באופן מיוחד. החוש שאנחנו אמורים לתקן בחודש תמוז הוא הראייה, והשבת השייך לחודש תמוז הוא ראובן.

ראייה משפיעה

הרב גינזבורג מסביר שראובן מתאים מאד לחודש הראייה. המילה 'ראובן' היא בעצם 'ראו-בן', כלומר, לראות את הזולת כמו בן, גם כשנתקלים בהתנהגות שלילית שלו. כשהיודי עושה מצווה או מעשה טוב כלשהו, מיד רואים שהוא בן של ה' יתברך. לעומת זאת, אם יהודי עושה חלילה משהו לא טוב, צריך להתבונן בכך, שבפנימיות הוא באמת בן של ה'. תורת החסידות מחדשת עוד יותר: אם אכן תסתכל על יהודי אחר בצורה כזאת ותראה אותו כבן של ה',

3 ימים שישנו לכם את החיים

מימי ומשה דיקמן

פסיכולוגית ומומחית בטראומה וזוגיות וניירולוג

מזמינים אתכם

לסדנת אימאגו לזוגות

1. האם מצאתם את עצמכם חוזרים להתנהגויות של פעם?
2. האם שמתם לב שיש אותה מריבה בסגנונות שונים?
3. האם אתם מעוניינים ללמוד דרכי תקשורת חדשות?

אוגסט 5-7

המחיר לזוג ₪1,800

9:00-19:30 8/5-6
9:00-13:00 8/7

תשתפו אתנו בסדנא הבאה שלנו לחוויה בלתי נשכחת של בניה, קשר, וחלום של זוגיות בגינה הפסטורלית שלנו בירושלים.

הרב אהרן בינה, ראש ישיבת נתיב אריה: "אני מזכיר ועבדתי עם מימי למעלה מ-20 שנה. צפיתי בה הופכת גם קשים מאד גדולים להצלחות. אני מתרשם לא רק מהמקצועיות של מימי, אלא גם מיראת שמים שלה. הסדנא הזאת חשבה לכל בית ישראל".

הרב דר אברהם טוורסקי: "אני מזכיר את עבודתה המצויינת של מימי, ואני מאמין שהסדנא שלה מאד חשובה. במיוחד בימינו שמיציבותה של המשפחה נחלשת כל כך".

לרישום ולפרטים נוספים תתקשרו
054-755-4228 :7

למידע על הסדנא:
www.mimidickman.com

זה מְשָׁנָה מה רואים

רצים למשנה 3

סדרת הקיץ המצליחה חוזרת בגדול!

אשר & more

האם יצליחו להציל את מגילת הנחושת?

לצפייה חופשית!

חפשו בגוגל והרשמו עוד היום

רצים למשנה

סולמות גאה להציג בפניכם את סדרת הקיץ החוויתית ללימוד משנה. השנה לומדים מסכת בבא מציעא. בואו לצפות בפרק חדש כל יום החל מ- ט"ז תמוז (8.7)

מבית
סולמות
יהדות חיבור חוויה

האגף
לחברות
יהודית
יוצרים חיבור לנשמה

איך עורכים השבון נפש אפקטיבי?

האם רגשות אשם הם חשבון נפש?

הרבנית אורה רבקה וינגורט

רגשות אשמה הם חלק בלתי נפרד מחיי רבות מאתנו. על פניו נראה כי יש כאן דווקא תופעה חיובית, וברגשות האשמה יש מעין "מצוה". אבל אם נחזור למקורות, נופתע.

המקור לביטוי "חשבון נפש" הוא בדרשת חז"ל על הפסוקים המופיעים לאחר כיבוש עיר סיחון: "אמר רב שמואל בר נחמן אמר רבי יוחנן, מאי דכתיב: על כן יאמרו המושלים וגו'? 'המושלים' - אלו המושלים ביצורם. 'בואו חשבון' - בואו ונחשב חשבוננו של עולם, הפסד מצוה כנגד שכרה, ושכר עבירה כנגד הפסדה. 'תבנה ותכונן' - אם אתה עושה כן, תבנה בעולם הזה ותכונן לעולם הבא..." (בבא בתרא ע"ח).

כבר בדברים הללו מופיע הבדל מהותי בין "רגשות אשמה" לבין "חשבון נפש". רגשות האשם מציפים אותנו, עד כדי כך שהם הופכים אצל רבות מאתנו לתחושה קיומית, והם עולים - להרגשתנו - בלי שליטה, באופן בלתי-רצוני, ולעתים גם בניגוד לרצוננו. דברי חז"ל, לעומת זאת, קוראים לנו לבוא ולערוך "חשבון", כלומר: לנקוט בפעולה אקטיבית, רצונית. המאפיין הראשון אם כן לחשבון נפש בריא, הוא שהוא נעשה באופן בזמני וזמנים ומוקצבים מראש. חסידים אהבו לומר שהשעה לזה היא בעת קריאת שמע שעל המיטה.

נקודה חשובה נוספת היא שחשבון נפש הוא מאזן שלא מפספס הן את הטוב והן את המוטב שבמעשינו. זו ראייה מפוקחת על עצמנו, שלא מתכחשת לחלקים בשני קצות האישיות וההתנהגות. הרמח"ל (מסילת ישרים פרק ג) אומר, כי אדם צריך לפקח על עצמו, לבדוק את עצמו ואת דרכיו, כסוחר שצריך לערוך מדי יום חישוב של רווחים והפסדים על מנת לוודא שהוא מרוויח. אם הסוחר יחשב רק את ההפסדים, אף פרט במאזן לא יהיה נכון.

דבר נוסף שעולה מדבריו שם הם הקריטריונים שעל פיהם אנו צריכים לאמוד את עצמנו. לדבריו, העוסק בחשבון נפש צריך לבחון שני דברים:

א. מהו הטוב האמיתי שצריך לבחור בו, ומהו הרע האמיתי שיש לברוח ממנו.

ב. בדיקת המעשים שהוא עושה, לראות אם הם טובים או רעים (על פי הקריטריונים בשלב הראשון).

לפי זה, "חשבון הנפש" הוא "חשבוננו של עולם". כלומר, יש כאן חשבון מדויק, עם קריטריונים ברורים למעשים שהם בחינת "טוב" או "רע". המוקד הינו רצונו של הקב"ה (כפי שמתגלה בתורה ובהלכה) ועד כמה אנחנו מכוונות אליו, ולא עיסוק אובסיסי (גם אם באיצטלא של קדושה) בעצמנו.

נקודה אחרונה מהותית היא מבחן התוצאה. יש לשים לב לכך שכל כולו של "חשבון הנפש" מכוון לתיקון, לשינוי, בעת שאנו מזהות סטייה מהדרך הנכונה. 'רגשי אשמה' יכולים להיות ההרסניים שברגשות, אם הם אינם מכוונים ל"תבנה ותכונן" - לבניית עולמנו כזה וכבא. אם נחשב נכון, נמצא את עצמנו מתקדמות בשמחה, ועולות עד אין סוף, מחיל אל חיל.

מחר יותר יפה מהיום

הרב מענדי קרומבי

חשבון נפש הוא כלי שנועד לאפשר לנו לא לעמוד במקום, אלא להתקדם צעד אחר צעד, בתהליך של שיפור תמידי.

לקראת סיום כל נקודת זמן, לפני שאנו ממשיכים לשלב הבא בחיינו, אנו לוקחים לעצמנו פסק זמן. מתרכזים בינינו לבין עצמנו, ועורכים התבוננות פנימה לצורך 'ספירת מלא' נפשית. כך זה בכל ערב לפני שמסתיים היום, ב'ליל שישי' לפני שמסתיים השבוע, ביום כיפור קטן לפני שמסתיים החודש, ובחודש אלו לפני שמסתיימת השנה.

כדי שחשבון הנפש יהיה אפקטיבי עליו להתמקד בעיקר בעתיד ולא בעבר. לא במה לא היה בסדר אלא באיך יהיה כן בסדר. אלא שכדי לשפר את העתיד חובה עלינו לשים לב וללמוד מהעבר.

חסידים אמרו שחשבון נפש מורכב משלושה משתנים: מה אני צריך להיות, מה אני יכול להיות ומה אני בפועל.

מה אני צריך להיות זו השאיפה הגבוהה והאוּלטימטיבית. היא מסמנת עבורנו את היעד הגבוה ביותר. בשלב השני אנו נוחתים אל המציאות הריאלית, ומבררים מה מתוך מה שאנו צריכים לעשות אנו אכן מסוגלים בשלב הנוכחי לבצע ולהביא לידי מימוש. כאן המיקוד הוא כבר במה אנו אכן יכולים להיות. בשלב השלישי אנו משווים ובוחנים את היכולות שלנו לעומת הביצוע בפועל.

כאשר אנו מגלים פער בין היכולות לבין הביצוע, עלינו לקבל החלטה - אבל החליט שמחר אהיה ואביא לידי מימוש את מי שאני יכול להיות, זה גדול וכללי, וכמעט חסר סיכוי לביצוע. לעומת זאת, כאשר החלטה מתמקדת בתיקון ושיפור של פרט אחד בהתנהגות שלנו, ישנו סיכוי טוב שאכן נעמוד בכך.

כך, מדי יום ביומו, אנו מתקדמים בעוד פרט בעבודת ה' שלנו, כך שהמחר הופך להיות יותר יפה מהיום.

נפש מחושבת

הרב חגי לונדין

חשבון נפש הוא הדרכה מוסרית ידועה. ישנם ספרים רבים המדברים אודות הדרך בה מבצעים חשבון נפש. ספרי המוסר בדורות הקודמים נטו להדגיש את ייסורי המצפון שאמור אדם לטפח בזמן שהוא סוקר את כישלונותיו. בדור שלנו נוטים להדגיש דווקא את העין הטובה, וחשבון הנפש הופך לעיתים - ברוח הקאואינג - לערב של טפיחת שכם עצמית עד כמה אני טוב ו'בן של מלך'.

גם בלי להכריע בשאלה זו, עיקר האפקטיביות של חשבון הנפש אינה דווקא בתוכן שלו אלא בעצם קיומו. אנו חיים בעולם כאוטי, בו הפיזור הטכני והנפשי הולך ומפרק אותנו יותר ויותר. אנו מוצפים כל העת בגירויים חזותיים ווקאליים שמושכים אותנו לחוסר סדר. מטרתו של חשבון נפש היא לסדר את הנפש לפחות פעם ביום.

מכיוון שעיקר האפקטיביות של חשבון הנפש הוא ביצירת יציבות ושליטה אישיותית, אמור הוא לכלול מספר תנאים: א) ניתוח מגירויים חיצוניים. כיכוי פלאפונים, שיח חברתי וטרדות היומיום; ב) מצב גופני ונפשי יציב. חשבון נפש לאחר כושר גופני ומקלחת יהיה יותר אפקטיבי מאשר חשבון נפש שנערך לאחר אכילת ג'אנק-פוד וצפייה במסך; ג) ירידה לפרטי מאורעות היום. סקירות כלליות ומעורפלות לא יסייעו לנו ליצור שליטה בנפש. לעומת זאת, מעבר של שעות היום בראשנו, שעה אחר שעה, בונה אט אט את המיקוד האישיותי.

על מנת שחשבון נפש לא יסתכם כאמור בסוג של קואצ'ינג אישיותי, כדאי להצמיד אותו לדברים שבקדושה. הזמן הטבעי לחשבון הנפש - לפני השינה - הוא זמן מצוין מפני שאחריו אנו אומרים קריאת שמע על המיטה. זמנים נוספים שמיועדים לחשבון נפש, על פי חלק מהמקובלים, הם זמני כניסת ויציאת השבת. לאחר שאדם הכניס את אישיותו לסדר ולשיטתיות, מפנים הוא שהללו הם חלק מהנהגת הקדוש ברוך הוא בעולמו.

בידך אפקיד רוחי.

המגיד ממזריטש

הבעל

שם טוב

האדמו"ר
מפיאסצנה

בעל רבי שמוחה
הנתיבות בונים
שלום מפשיסחה

רבי
אברהם
המלאך

הזקן

מ' מליזענסק

רבי אהרן מקרליץ

הבעש"ט בירושלים

תואר שני M.Ed. בנתיב חסידות

בתוכניות חינוך יהודי והוראת מחשבת ישראל
במכללה האקדמית הרצוג

- מגוון קורסים מעמיקים בחסידות
- סיורים במחוזות החסידות בארץ ישראל
- מפגש עם מיטב המרצים בתחום
- מסע לערש החסידות במז'בוז', ברסלב, אומן, ברדיטשוב ועוד
- המסע יתקיים בתחילת קיץ תשפ"א

אפשרות
ללימודי ערב

מספר
המקומות מוגבל

הלימודים
בקמפוס ירושלים

הרצוג. לדעת. לחונך.

לפרטים: 073-3744087 או פנו בדוא"ל: rishum@herzog.ac.il

צבי יחזקאלי

ואז החלטתי ללכת לישון במעיין דיכאון קל, שנורא רציתי ולא הלך וכנראה השם לא רצה את זה כמו שאני רציתי את זה. חבל, כמעט הגענו. לילה טוב.

מי שמפחד לא מאמין

הכספי שאותו לקחת על עצמך. זו שיטת גיוס המונים שקיימת בעולם ורק עכשיו התוודעתי אליה (או אולי כמו שנבין בהמשך, היה לי פחד מלפגוש אותה).

רבע מיליון שקלים היה היעד וכל משפחה לקחה כמה אלפי שקלים בניסיון לגייס. כמו כולם העברתי את הסרטון של הילדים המתוקים עם הדרישה לתרומה. אפילו שקל או עשרה שקלים יעזור, אמרתי אבל לא ממש האמנתי. כי אם כל אחד יתן כמה עשרות שקלים או צריך מאות אנשים, מאיפה נביא אותם? הקמפיין התחיל ושעון העצר החל לרוץ לאחור כשהוא סופר 24 שעות.

הצבע הירוק של כמה נתרם עד עכשיו התחיל להתמלא לאט לאט. חמש שעות לפני סוף המרוץ היו רק 160 אלף ש"ח. זה מאוד יפה ומכובד אבל זה לא היעד. אז החלטנו לפנות כל אחד למשפחתו המורחבת מאוד. גם לדודים הרחוקים באמריקה או כאלה שלא שומרי תורה ומצוות, וגם כאלה שלא עוברים את הקו הירוק מרוב שהם דואגים לפלסטינים. אני זוכר שבאותם רגעים לא האמנתי שזה יכול לקרות.

אמונה פשוטה בבורא עולם יכולה להסתכם בהבנה השכלית שיש בורא לעולם והוא אחראי על כל מה שקורה כאן. השלב הבא של האמונה זה להוריד מהשכל אל תוך הלב ולחיות לפי זה: השם דואג לי, מפרנס אותי, שומר עליי. השלב המתקדם יותר הוא לא לראות את המציאות כהוכחה ופשוט להאמין שבורא עולם ייחלץ לעזרתי ויעשה את הבלתי-יאומן עבורי. לא יכול להיות אחרת. מעין 'גמירות דעת' פנימית, שרק השם יודע למדוד אותה ואולי לפי זה נרתם לסייע לך. שם קורים הדברים הנפלאים האלה ששומעים בסיפורי ההשגחה ולי מעולם לא קרו.

כמה דקות לפני סוף גיוס הכספים הבטתי במסך שהתמלא אך עדיין לא הגיע ליעד. ניסינו את כוחנו בעוד ראיון רדיו ליהודים במיאמי ולוס אנג'לס. ואז החלטתי ללכת לישון במעיין דיכאון קל, שנורא רציתי ולא הלך וכנראה השם לא רצה את זה כמו שאני רציתי את זה. חבל, כמעט הגענו. לילה טוב.

בבוקר היה כמו בסיפורים. ברגע האחרון הגיע יהודי שבכלל לא מכיר את התלמוד תורה, הוא בכלל לא בעד חינוך דתי ולא חוצה את הקו הירוק, אבל משהו בלב שלו קרה כשהוא ראה את הסרטון עם הילדים המתוקים רצים בטבע עם פאות וכיפות צבעוניות. הוא פשוט שלח תשעים אלף שקל וסגר את העניין!

הוא סגר את הקמפיין, אבל עניין האמונה שלי נשאר פתוח. מה היה שם שלא היתה לי גמירות דעת שזה יקרה? כי לא ממש חשבתי שזה יעניין את כולם, שלא שיווקנו את הרעיון היטב, שבכלל עם ישראל עייף מכל מיני מתרימים לעולם הדתי, ש...לא נצליח וניכשל. כל אלו ארוזים בתוך מעטפת של פחד שהיא היא פגם האמונה שלי. כל הפחדים הם מצד המציאות וכל ההסברים כביכול מנומקים, אבל הם סך הכל באים להסביר פחד שקיים בתוכי, שהוא התירוץ שלי לזה שאני לא מאמין.

יש בי פחד ואתו גם תירוץ נוח למה כדאי להאמין מעט ובמידה. ויש מקום אחר, מקום שבו עם ישראל פותח את הלב בכל גיוס תרומות או מלחמה, במיאמי ולוס אנג'לס יהודים מתרגשים מיישוב הארץ. שם רואים כוח עצום. נקודה מאירה שאם אתה לא רואה אותה מספיק, אז אתה לא ממש מאמין. לא ממש מבין שאין פה פיזיקה אלא יש כאן מרחבים שהם מעל הטבע.

אנחנו אלו שעוצרים את התעופה של החיים שלנו אל מעל הטבע. הפחד, התירוץ, ההתנגדויות וההסברים. יש לזה שם נוסף: חוסר אמונה. חוסר אמונה בעצמך, בתפקיד שלך, ביהודי שבך. אני מסתכל שוב על מסך גיוס התרומות, היעד שהצבנו הושג מזמן. השם יתברך פעל כאן בגדול, אנחנו רק אפשרנו את זה. הנה הוכחה מהמציאות לזה שאתה לא מבין את המציאות.

השבוע קיבלתי שיעור באמונה. המציאות מראה לך שאתה פשוט לא מבין מה קורה כאן מסביב, ואם חשבת שאתה אוחד באמונה, אז כנראה שלא ממש.

בתלמוד התורה המתוק של ילדינו התקבצו צוות של מלמדים ומנהל שהחליטו לפני כמה שנים לעשות את זה אחרת, להעביר תורה בשמחה ואהבה על פי דרך הצדיקים עם אהבת הארץ. הכל היה נפלא ופעל במשך שנים ארוכות וטובות עד שמישהו כנראה באיחוד האירופי החליט לבדוק את מפות הבעלות בגבול היישוב אלעזר והוחלט שמטרים ספורים של מבנה תלמוד התורה חורגים לתוך אדמה פלסטינית. זה לא עזר ובמשך שנים חשבנו שזה לא יקרה, אבל בסוף לא הסכימו אפילו לנסר את הבית, ותלמוד התורה נהרס וחיפש מקום חדש.

הילדים לא ראו את זה, העבירו אותם ליישוב אחר מבעוד מועד כדי לא ליצור טראומה. הם בטח יום אחד יראו את תמונת הטרקטור שהתהפך כמה פעמים עד שהצליח להרוס את המבנה. אז היתה לי אמונה שהכל יסתדר ונעבור למקום בטוח יותר, וזה אכן קרה. אלא שאחרי כמה שנים הגרעון הכלכלי הביא לסכנת סגירה ואז התארגנו להביא תרומות. ההורים התכנסו לערב עם כיבוד ומישהו מאתר של גיוס המונים הסביר את השיטה, להפיץ כמה שיותר הודעות לכמה שיותר אנשים כדי שיתרמו דרכך ליעד

לחברת הפצה מובילה

קרובים אליך

לחלוקת עיתונים ועלוני שבת.
העבודה בימי שישי לפנות בוקר.
רכב חובה, עבודה לטווח ארוך.

עוה

פתח תקוה

כפר הרואה

צור הדיסה

והקריות

פן: 052-505-2828

ישיבה גבוהה-הסדר

נחלת יוסף

תורה ציווה לנו משה **מורשה** ונתתי אותה לכם

”צמאה לך נפשי
כמהה לך בשרי...”

מחפש ישיבה איכותית שתגדל בה באמת...?

זה בדיוק בשבילך!

שבת גיבוש לשמיניסטים

לקראת שנה"ל תשפ"א
בוא להתחבר לתורה מבפנים!..

**שבת פרשת בלק
י"ב תמוז בשבי שומרון**

אפשרות להסעות בתיאום מראש
ישראל מאיר שמידט 052-5994724

אברך?..

מחפש מקום

לגדול בו?

כולל הלכה בישיבת

נחלת יוסף מתרחב

וקולט אברכים

מבוגרים וצעירים

ישיבה קטנה

לצעירים

מחזור ב'

הצטרפו להצלחה!

נשארו מקומות

אחרונים!..

תנאי
פנימייה
מעולים

אווירה
חמה
משפחתית

לימודי
אמונה
וחסידות

שימת
הסיכונים
לזכרון הגמרא

סיומי
מסכתות
ש"ס

ידיעת
ש"ס
ופוסקים

תורת
ארץ
ישראל

עבודת ה'
בהתלהבות

חבר'ה
איכותיים
ומגובשים

פרשת חוקת | קהלת, טולסטוי ופרה אדומה

עלולים לעשות שגיאות עצומות. במוחנו נמצאת המערכת הלימבית, שהיא מעין מוח רגשי. באמיגדלה, חלק נוסף של המוח, ממוקמת ערכה יעילה של תגובות מיידיות לסכנה פוטנציאלית – בריחה, קפיאה או לחימה. כדי שמערכת מוסר תהלום בני אדם, היא מוכרחה להכיר בטבע האנושי. היא חייבת להתייחס אל פחדינו.

הפחד העמוק ביותר המקנן ברוחנו הוא אימת המוות. המוות מטמא אותנו במוכן הפשוט והאכזר ביותר של המילה: הסופיות שלנו פוערת תהום בינינו לבין נצחיותו של הא-ל.

אל הפחד הזה, הקיומי והתהומי, מכון טקס הפרה האדומה. הפרה עצמה, בהמה טהורה, לא מבוימת, ללא עול אדם, היא הסמל המובהק לחיוניות, לחיים במובנם הביולוגי הטהור. הצבע האדום שלה ושל שני-התולעת הוא צבע הדם, תמצית החיים. הארוז, הגבוה בעצים, מגלם את מלוא חיוניותם של החיים בגרסתם הצמחית. האזוב הצנוע מסמל טוהר. כל אלה הופכים לאפר בלהבותיה של האש, גילומה הדרמטי של הסופיות. אך האפר נמהל שוב במים החיים, הזורמים, להזכירנו כי מותו של האדם אינו סופו המוחלט שכן הוא מתחדש בחיי צאצאיו, וברוח שאינה מתה עם הגוף. דור מת ודור נולד. חיינו של אדם נגמרים, אך לא החיים בכללותם. מי שיחיו אחרינו ימשיכו במה שהתחלנו, ואנו נחיה בהם. החיים הם זרימה שאין לה סוף, ועקבותינו יינשאו בזרם הזה הלאה אל העתיד.

את מה שהרגיש קהלת בימי קדם שב וחווה בעוצמה בעידן המודרני לב טולסטוי. הוא סיפר על כך במסתו "ויודוי". כשכתב אותה, והוא בן חמישים ויותר, כבר היה אחר פרסום שניים מהרומאנים הדגולים ביותר שנכתבו אי פעם, 'מלחמה ושלום' ו'אנה קרנינה'. מורשתו הספרותית הייתה מובטחת. גדולתו הוכרה בעולם כולו. הוא היה נשוי, היו לו ילדים, וגם אחווה גדולה הייתה לו, ובריאות טובה. ובכל זאת חכפה עליו תחושה קיומית של חוסר טעם, לנוכח הידיעה כי כולנו נמות. השאלה לא הרפתה ממנו: "האם יש בחיי משמעות, שהמוות המצפה לי באופן בלתי נמנע לא ימחה אותה?"

הוא חיפש תשובה במדע, אך "נעשה לי ברור, שלומר: כחלל ובזמן אינסופיים הכול מתפתח, משתכלל, מוסיף מורכבות ונחלק – פירושו לא לומר דבר". המדע עוסק בסיבות ותוצאות, לא בתכלית ובפשר. בסופו של דבר הגיע למסקנה כי רק האמונה הדתית מוציאה את החיים מסתמיותם. "הידע התבוני, המגולם במלומדים ובחכמים, שולל את משמעות החיים". נדרש דבר-מה אחר. "אמונה הינה כוח החיים. אם האדם חי, הרי יש בהכרח משהו שהוא מאמין בו. אלמלא האמין שיש בשביל מה לחיות, לא היה חי. אם איננו רואה ואינו מבין שהסופי אינו אלא צל חולף, הוא מאמין בסופי; אם הוא מבין שהסופי הוא צל חולף, עליו להאמין באינסוף. אי-אפשר לחיות בלי אמונה".

משום כך, כדי לנצח את הטומאה שבמגע עם המוות, חייב להיות הליך שיעקוף את הידע הרציונלי. בטקס הפרה האדומה, המוות שבלע את החיים נמהל במי החיים – והאנשים שהמים האלה מוזים עליהם מיטהרים ויכולים שוב להיכנס למקום שריית השכינה ולחדש את מגעם עם הנצחי. אני מאמין שבכוחנו לקום מצל-המוות אם אנו מרשים לעצמנו להירפא בעזרת א-לוהי החיים. אך לשם כך אנו זקוקים לעזרתם של אחרים. "אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים". אנו צריכים כוהן שיוה עלינו את מי הטהרה. וכשאנו אבלים, אנו צריכים מנחמים שירימו איתנו את משא יגוננו. אך מעל לכול האמונה, זו אשר כמו "חוקים" שוכנת עמוק מתחת לשכל הרציונלי, היא אשר יכולה לעזור בריפוי הפחדים המקננים בעומק נשמתנו.

מצוות פרה אדומה, המופיעה בתחילת פרשתנו, נחשבת למצווה הקשה ביותר להבנה. מילות הפתיחה של פרשיית פרה ושל פרשתנו כולה, "זאת חקת התורה", מתפרשות בדרך כלל כאומרות מעין כך: זאת הדוגמה העילאית ל"חוק" בתורה, כלומר לדין שהגיונו עמום ואולי רחוק לאין חקר. מאז חורבן הבית אין דין פרה אדומה מתקיים. אך גם היום רבה חשיבותו – כשלעצמו, וכדרך להבין מהו "חוק". חוקים אחרים בתורה הם, בין היתר, איסור אכילת בשר בחלב, איסור לבישת תערובת צמר ופשתים (שעטנו), ואיסור זריעת השדה בשני סוגי זרע מעורבים (כלאיים). לחוקים ניתנו הסברים שונים מאוד זה מזה.

המפורסם בהם הוא שחוק הוא דין שאינו יכולים להבינו בשכלנו. יש לו פשר בעיני א-לוהים, אבל לא בעיני אדם. או אולי, בניסוחו של רב סעדיה גאון בחלק ג של 'האמונות והדעות', החוק הוא מצווה שניתנה אך ורק כדי שנקבל שכר על קיומה. חז"ל הודו כי את החוקים, כגון איסור בשר בחלב, אין הגויים יכולים להבין, ובעיניהם אלו הן אמונות טפלות נטולות רציונליות – בניגוד ל"משפטים", כלומר מצוות שבין אדם לחברו המתבססות על צדק ועל חסד, ול"עדות", כלומר מצוות הנוגעות לזיכרון היסטורי. החוקים הם "דברים שהשטן משיב עליהן", כלומר לועג להם.

הרמב"ם ראה את הדברים אחרת. הוא גרס כי שום מצווה א-לוהית אינה אירציונלית; לדעתו, הטוען שתייתן מצווה חסרת פשר אומר בעצם שא-לוהים נחות מבני אדם. החוקים רק נראים לנו נטולי היגיון, כי שכחנו את ההקשר המקורי שניתנו בו – הקשר של עולם פגאני. כל אחד מן החוקים הללו הוא דחייה של פרקטיקה אלילית מסוימת, וחינוך נגדה. רוב הפרקטיקות הללו עברו בינתיים מן העולם, ולכן החוקים נראים לנו כיום קשים להבנה.

גישה שלישית, שהרמב"ן אימץ במאה ה-13 ורש"ר הירש שכלל במאה ה-19, גורסת שהחוקים הם דינים שנועדו ללמדנו על שלמותו של הטבע. לטבע יש חוקים, תחומים וגבולות משלו, והפרתם היא ביזוי מלאכתו של בורא עולם ואיום על הטבע עצמו. לכן אין לערוב אריגים שמקורם בחי (צמר) עם אלה שמקורם בצומח (פשתן), ואין לערוב חיים של בהמה (חלב) עם מותה (בשר). אשר לפרה האדומה, רש"ר הירש מסביר שהיא מתמודדת עם עובדת הסופיות האנושית.

דעתי שלי היא שהחוקים הם מצוות שנועדו במתכוון לעקוף את המוח הרציונלי – את האונה הקדם-מצחית. המילה "חוק" באה מהשורש חק"ק. הכתיבה היא על פני השטח; החקיקה מגיעה אל מתחת לו. טקסים חודרים הרבה מתחת לפני השטח של התודעה, ודווקא משום כך הם חיוניים. איננו יצורים רציונליים לגמרי; דווקא כאשר אנו חושבים עצמנו לרציונליים אנו

הכונו לשנת השפע!

**ספרה החדש של
טליה שניידר,
מדריך מעשי להכנה
לשמיטה, כדי להגיע
לשבע בשפע.**

להזמנות: yaarbooks@gmail.com

זלזלת? הדבבקות!

אנחנו כל-כך מקפידים על 'בין אדם לחבירו',
שומרים על כבוד הזולת ונזהרים על רכושנו.
ומה עם בריאותו?

זכרו: מפרי הנחיות מזיקים לאחרים ומסכנים אותם!

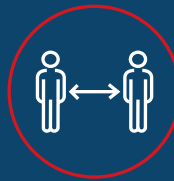
איך נבטיח שלא נסכן את חיי הזולת?

נמנעים
מהתקהלויות

מקפידים
על היגיינה

שומרים מרחק
2 מטר

חובשים
מסיכה

בכל מקרה של חוס ו/או תסמינים יש ליצור קשר עם רופא המשפחה

משרד
הבריאות
לחיים בריאים יותר

קו המידע-מטה ההסברה למגזר החרדי:
03-509-7000

צדנהיים בדרשת

הם היו צריכים לעקוף ראשי ישיבות שסילקו אותם מהמוסד,
בשביל להצליח להגיע אל החבר'ה > הם העזו לשאול את
השאלה הפשוטה בלי להתעלם מהפיל שבחדר, או בעצם:
הפיל שבכיס > כמעט כולם יודעים היום שאין מצב בלי
סינון לרשת, אבל לא תאמינו כמה הנורמה הזאת חדשה
> פלטפורמה חדשה נותנת מענה לאלפי פניות אנונימיות:
מהתחזקות רוחנית ומענה פסיכולוגי, ועד לתדריך 'כיצד תבקש
מאבא ואמא פרטי אשראי לצורך סינון תוכן' > **מהפכה קדושה**
שצמחה מלמטה

אבי טאוב

ה

מגפה שתוקפת את העולם לא הייתה מתאפשרת בלי שהכל הפך לקטן, קרוב ומעורבב. העולם של פעם היה אדיר, עלום ומלא הרפתקאות. בציור הגלובוס השטוח, ציורו דרקונים קטנים במקומות בהן אבדו אניות. אבל הציור התקמט, הקסם התפוגג והעולם הפך לכפר גלובלי. האינטרנט מבליט בהקצנה עד כמה הכפר הזה קטן ורכלני, תוסס, נמשך לקטבים ורווי שגעונות.

כל מי שחי באינטרנט או נלחם באינטרנט יודע שחלק ענק ממה שיש בו וחלק עצום ממה שמניע אותו זה חוסר צניעות, בלשון המעטה. כולם נאנחים במבוכה. מי רוצה לקחת אחריות?

אני משוחח עם איתי שאוליאן, תושב איתמר, מנהל ארגון 'לוקחים אחריות' ועם אוריין לסרי, תושב מורשת, רכז ויוזם של מיום 'חוקים ברשת'.

סוגרים את הגמרות

מה זה 'לוקחים אחריות'?

"הארגון שלנו הוקם לפני ארבע שנים על ידי מתנדבים, בעיקר בני ישיבות שקלטו שמשוהו לא תקין. הם ראו משהו שלא רוצים לראות. יש תופעה נפוצה של חבר'ה שלא נמצאים בסדרי הלימוד בלילה בישיבה. ובכלל חבר'ה פחות אחד עם השני, כל הזמן כפלאפונים. המייסדים של 'לוקחים אחריות' שמו לב לעובדה הפשוטה, שרוב מה שקורה בסמארטפונים זה ההפך הגמור, בלשון המעטה, ממה שקורה בבית המדרש. ודי לחכימא ברמיזא.

"החבר'ה האלה הבינו שמדובר בתופעה רחבה שאינה מטופלת. הם פשוט סגרו את הגמרות והתחילו 'לפרפר' בכל הארץ, לעבור בין ישיבות ומוסדות חינוך ולעורר את כל מי שדרוס לשים לב לתופעה. לקרוא לאנשים לעשות את הצעד הראשוני והמתבקש של התקנת תוכנות סינון למחשבים ולסמארטפונים."

אתם הייתם חלק מזה?

"לוקחים אחריות' היו ה'דור הראשון' שפעל במשך חצי השנה הראשונה. הם חברים טובים שלנו, מיישבות שבי חברון, שעלבים ועוד, שהתאגדו ביחד, בעידודו החם והקרוב של הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן ומי שהקים את 'רימון'. אחרי חצי שנה העבירו את השרביט לנחמיה כהן ואליי."

מה קרה אחרי חצי שנה?

"אחרי חצי שנה היה צורך למסד את הארגון הזה. הייתה דרישה אדירה מצד ישיבות ומצד מדרשות. הצורך עלה מלמטה בגעש אדיר. כדי להצליח היה נדרש להפוך לארגון רציני, ממוסד ומנוהל בצורה שתוכל להתפתח לעוד אנשים."

דופקים על השולחנות ומרעידיים את העולמות

כחו עם האגפים וספרו לי עוד על שלב ההקמה - בחורי ישיבה שסגרו את הגמרא והלכו לישיבות ופתחו דוכן ואמרו - 'חברים תעשו סינון'?

"לא פתחו דוכן. לקחו רכבים ונסעו מיישיבה לישיבה. הם היו נכנסים ומדברים עם אנשים ושואלים אותם: 'חבר'ה, מה קורה איתנו?' והחבר'ה בישיבה היו פשוט עונים בכנות: 'אנחנו במצב על הפנים. מה אפשר לעשות?'"

צריכים להיות עזים בקדושה!

"מה שמפתיע כאן הוא שה'עזות' שנדרשה היתה לא רק כנגד היצר הרע ולא רק נגד העולם המערבי, אלא גם מול ראשי הישיבות.

בשלב הראשון ראשי הישיבות והמחנכים גלגלו את החבר'ה מכל המדרגות. הם היו מגיעים לישיבה, מבקשים רשות לדבר עם התלמידים והתסריט היה חוזר על עצמו: ראש הישיבה היה אומר לנו 'חבר'ה, אצלי בישיבה אין דברים כאלה, אל תבלבלו את הראש של התלמידים שלי עם השטויות האלה ולכו מכאן'. היינו במצב תודעתי של 'עזות דקדושה'... אז היינו מתעלמים מהסילוק ומגיעים לחבר'ה בכל זאת. כשהיינו פוגשים אותם היינו עושים סקר: מי מתמודד עם נפילות באינטרנט?"

סקר גלוי פנים מול פנים?

"כן. היינו שואלים אחד אחר."

החבר'ה נפתחו? אנשים אמרו לכם?

"אנשים היו נפתחים ומספרים לנו בלב כאוב מה מצבם האמיתי. היינו רואים שאחוזים מבהילים מהישיבה מתמודדים עם נפילות קשות. היינו לוקחים את הסקר ומראים לראש הישיבה. היו הרבה ראשי ישיבות וראשי מוסדות שבזמנו גלגלו אותנו מכל המדרגות והיום, בעצתנו, הם לא נותנים לאף אחד להיכנס לישיבה בלי סינון. צריכים להתבונן כדי להבין את המהפך שקרה, אבל הדבר הזה לקח הרבה זמן."

בלי להזכיר שמות, אתם יכולים להיזכר בראש ישיבה ספציפי שאמר לכם - 'אני מבקש שתלכו', ואז חזרתם אליו שוב ואמרתם - 'להלן תוצאות הסקר'?

"כן."

ואיך הוא הגיב?

"בהתחלה היה לו קשה מאוד להאמין, אבל זה עזעז אותו והוא התחיל בעצמו לברר. גם לו עצמו היה סמארטפון ואצלו כמוכך לא היו שום נפילות. הוא בכלל מהדור הישן ולא הבין שיש בעיות בסמארטפון."

מי שלא יודע לחפש את זה לא ימצא את זה.

"נכון. אתה מדבר על יהודי מבוגר, שיועד אולי לכתוב סמס ולראות מה חדש באתר 'ערוץ 7'. חוצמזה, אנשים כמוהו לא מתעסקים בכלל במכשיר ולא מודעים לבעייתיות. כשראשי ישיבות מבוגרים לא מכירים את העולם הזה, הנוער והצעירים צועקים בסתר לכם 'הצילו' ובישיבות ממשיכים לדבר איתם כאילו עולם כמנהגו נוהג. אף אחד לא היה מדבר, יש טאבו על כל הנושא, כאילו הכל בסדר."

אני צועק 'הצילו' ואף אחד לא מקשיב

אתם זוכרים מקרה או סיפור שנחרט בכם?

"נחרטו בי מכתבים שכתבו חבר'ה משיעור א'. אחרי שעברו תהליך וחשפו מה קורה איתם, הם כתבו לראש הישיבה התיכונית שבה למדו: 'החיים שלי נהרסו. חמש שנים אני צועק 'הצילו' ואף אחד לא מקשיב. אני לא יכול לשתף את ההורים שלי ואני לא יכול לשתף אותך'. הם הסבירו לו כמה הם, הרבנים והמחנכים, חייבים לעשות משהו ולא לחכות שהתלמידים יקחו אחריות על עצמם."

אז מה עשיתם?

"אספר לך סיפור" אומר איתי - "כשהייתי מגיע למסור הרצאות בישיבות תיכוניות, הייתי אומר לכל הר"מים לצאת החוצה, ואז הייתי אומר לכולם להוריד את הראש ואומר: 'מי שנופל באינטרנט שירים יד'. המון ידדים היו מורמות. כיתה י', כיתה י"א, י"ב - בכל

איתי שאוליאן

בהתחלה חשבנו
שאם נגיע ל-2,500
בני נוער הגענו לשיא.
היום אנחנו
מבינים שהבעיה
הרבה יותר עמוקה

ודואג לשיעורים בנושא. מי שצריך עזרה בהתקנת סינון - האחראי יודע לתת לו מענה ראשוני. יש לוח של 'לוקחים אחריות' ובו מעלים מאמרים וכתבות, וכן נערכים כנסים קבועים בישיבות שבהן אנו נמצאים.

"כיוון שהדבר נכנס חזק מאוד הגיעו אלינו דרישות משיבות תיכוניות, בתי ספר, קהילות של 'בעלי-בתי' וגם מהצבא. בהמשך פנו אלינו גם מאולפנות והיינו צריכים לפתוח אגף לבנות. באגף הבנות של 'לוקחים אחריות' יש רכזות ויש בנות שמעבירות את ההרצאות ואת התכנים לבנות. בינתיים הגענו לעשרות אולפנות, בתי נוער וקהילות. הסיפור התרחב בצורה מטורפת וגם דייק את עצמו, כשהכל סובב סביב הנושא הזה של 'איך משתמשים במדיה בצורה נכונה ובריאה?', 'איך אנחנו שולטים על המכשיר הזה ולא הוא שולט עלינו ולוקח אותנו למחוזות שלא לנו?'."

חזקים ברשת

תיארת את המהפכה של 'לוקחים אחריות', מה הסיפור של 'חזקים ברשת'? "חזקים ברשת' התחיל לפני חצי שנה, כפלטפורמה שהייתה מיועדת להתחלה לנוער. במקרה של נוער דתי ישנה מורכבות משמעותית של ייסורי המצפון כתוצאה מנפילות. הנוער שומע אמרות חז"ל שלא מבוררות עד הסוף ולוקח ללב את הדברים כפשוטם, באופן הרסני. כחלק מהפעילות של חזקים ברשת אנחנו מביאים לנוער פרשנויות ותשובות של רבנים על ציטוטים בנושא, בנגלה ובנסתר. הנוער נכנס לקבוצות שבהן שואלים שאלות ומקבלים תשובות ותמיכה. עם הזמן, בתוך הקבוצות של

אוריין לסרי

אנחנו מקבלים את השאלה מאחורי הקלעים של הפורום, דרך מילוי טופס אנונימי, ושולחים לצוות המשיבים. איננו יודעים מי השואל וכולם נעזרים בשאלה ובתשובה

הישיבות התיכוניות שבהן ביקרנו ושלא היית מאמין עליהן. זו סיטואציה שהייתה מטלטלת גם את הצוות החינוכי.

"לקח הרבה זמן לגשר על הפער בין עולם המבוגרים ליקום המקביל של עולם הנוער והצעירים. הטכנולוגיה רצה כל כך מהר ונולד דור של סמארטפונים. אדם מבוגר פשוט לא מכיר את התופעה.

"היו הרצאות בהן הייתי מביא אתי בני נוער שידברו ויספרו על ההתמודדות שלהם. הם היו צועקים ממש, דופקים על השולחנות ומרעידים את העולמות: 'חבר'ה! אפשר לשנות! אפשר לעשות! אל תפחדו!' המטרה שלנו הייתה לשבור את הטאבו סביב התופעה. להפסיק את השתיקה וליצור מודעות לדבר. להדגיש את ההכרח בסינון ואת הצורך לחיות בטוח, לחיות בריא עם המדיה."

ואיך המהלך הזה השפיע?

"הסיפור הלחל במהירות והפך לנורמה. כשהגענו לראשי ישיבות אחרים וסיפרנו להם על ארגון חדש שקם מתוך 'לוקחים אחריות' - 'חזקים ברשת' - רובם המוחלט נתן בנו אמון מלא ופרסמו אותנו לכל התלמידים בלי יותר מדי בירוקרטיה. הם סמכו עלינו מאוד והבינו באמת את הצורך. וזה משהו מדהים שקרה. אני לא יודע אם יש הרבה נושאים שכל הרבנים מכל הישיבות כולן, פה אחד, הסכימו לגביהם כמו בנושא הזה.

"היום אנחנו נמצאים ברוב הישיבות הגבוהות והמכיינות בארץ ויש לנו שיח פתוח מאוד עם כל ראשי הישיבות. אני לא יודע באיזה עוד נושאים ישיבה מקבלת החלטה לבטל סדר לטובת שיחות שלנו בנושא. יש היום אחראי בכל ישיבה שמעלה את המודעות

אנחנו נשארים בארץ

הקייץ יוצאים לחופשה בבית הארחה מדרשת הגולן, עם כל המרחבים שאתם צריכים

כשר
למהדרין

טיולי יום שישי
לגולן שלא הכרתם

נופי גולן
קסומים

אירוח מפנק
למשפחות ולקבוצות

תוכניות פנאי
ייחודיות

מחפשים מקום מושלם לנופש משפחתי בקייץ?

יולי << אירוח משפחות | אוגוסט >> תוכנית "משפחה נודדת"

התו הסגול שמירה מוקפדת על ההוראות ועל הפרטים הקטנים לאירוח מושלם

לפרטים נוספים והרשמה: ☎ 04-6678888 📞 052-7966689 📧 n@mhg.org.il 🌐 www.mhg.org.il

חפשו אותנו ב מדרשת הגולן חספין

תפילה
לשמירת העיניים
והברית

מאת הרב שמואל אליהו שליט"א
עבור חברי קבוצת חזקים ברשת

מורה אני לנביא,
ה' אלקי ואלקי אבותי, שכראת אודי בעולם
אלקים, ונפתח כי נשמת חיים, והיא הפסחה
אודי ונתנת לי סוח ללקח וקראות ולפעל
ולחשב ולעשות.

מורה אני לנביא, ה' אלקי ואלקי אבותי,
שכראת אודי חלק טעם ישראל, העם
שכרתה זו להביא לעולם ברכת העם
שאשה אהב אודי אהבת עולם.

אנא ה', בראת כי יצרים כודי לזאקים בית עם
אשה כשורה, באהבה ואהבה, שלום ורעות.

קבוצת חזקים ברשת - שהיום חונק לשאול באופן אנונימי על ההתמודדות שלך באינסטגרם
ולקבל תשובות ממיטב הרבנים והעוסקים בתחום | מביח - **התחזק**

המטרה שלנו הייתה לשבור את הטאבו סביב לתופעה. להפסיק את השתיקה וליצור מודעות

ל-2,500 בני נוער הגענו לשיא. היום אנחנו מבינים שהבעיה הרבה יותר עמוקה ורחבה. אחד המשיבים בפרויקט אמר: 'עד שלא נגיע למצב שלא צריכים אותנו, לא נרפה ידינו'.

"בתוך מספר חודשים 'חזקים ברשת' התגלתה כהצלחה אדירה. הבנו שעלינו לתת מענה לסוגי אוכלוסיה מגוונים. כיום ל'חזקים ברשת' יש מספר מחלקות: נוער, צעירים מעל גיל 18, ביניישיים ונשואים, ולכל מחלקה יש ייחודיות במנגנון שמתאים לה. 'חזקים ברשת' הפכה למעצמה. אלפים כבר נמצאים בקבוצות ומקבלים יום יום שאלה ותשובה שקשורה להתמודדות במדיה ומתחזקים מיום ליום.

"בתחילתה 'חזקים ברשת' הציעה בעיקר תשובות של עונים מומחים לשאלות אנונימיות שהתקבלו. כיום אנחנו מציעים ארסנל שלם של כלים ויוזמות: מלבד התפילה של הרב אליהו וההדרכה איך לגשת להורים, אותן הזכרתי לפני כן, יש לנו את 'חזקים ברשת מתקדמים' - תהליך של חודש, בקבוצות קטנות, בליווי מנחה, וגם כנסים וירטואליים בנושאי ליבה".

ואיך אתם מרגישים, כשאתם מביטים בכל הסיפור הזה?

"אנחנו מרגישים שאנחנו 'חלוצי העתיד'. היוזמה הזו הייתה צריכה להתחיל מזמן, בינתיים השטח כבר בוער ולכל הדעות הגיע הזמן לדבר על הנושאים הללו.

"ההצלחה הגדולה של 'חזקים ברשת' מוכיחה שיש לנו הכוח לפעול, לשנות ובעיקר להתחזק ביחד. הניסיון שלנו מראה שכל אחד ואחת, בכל גיל ובכל מצב, יכול להיות חיים של שחרור ושליטה, ולהגיע עם המדיה הכי רחוק והכי טוב שאפשר, כל שנתר זה פשוט להצטרף לקבוצת 'חזקים ברשת'". ■

'חזקים ברשת' עלו הרבה רעיונות חדשים ורצינו להכניס עוד ועוד דברים שיכולים להעצים".

תוכלו לתת דוגמאות?

"גילינו שאצל בני נוער יש בעיה טכנית רצינית: אין להם כרטיס אשראי, ובמקרה הטוב כסף מזומן. כל קנייה שקשורה לסינון לא יכולה להתבצע במזומן. הם צריכים לדבר עם ההורים שיתנו להם את האשראי והם נבוכים וחוששים להיחשף. כדי להקל עליהם בנינו טופס ובו הסבר מדוייק איך לדבר עם ההורים, ברמת פירוט של איך לגשת ואילו מילים להגיד, איך לפרק התנגדויות ואיך להתייחס לכל מיני דברים שיכולים לעלות תוך כדי השיחה.

"דוגמה נוספת - ראינו שעלו כל מי שאלות קיומיות קשות שחוזרות על עצמן, למשל 'האם אסור למי שנולד להתפלל?' כך גם חלק מהמשיבים בקבוצות העלו רעיון ליצור קשר עם הרב שמואל אליהו ולבקש שינסח תפילה לשמירת עיניים. לאחרונה פרסמנו את הדברים ב'חזקים ברשת' ואנחנו בתכנון לצאת עם הפצות של התפילה הזו, בצירוף חומרי הסברה, כשבתוך התפילה יש ברקוד דרכו ניתן להצטרף לקבוצות".

רגע, הזכרתם את המשיבים אבל לא סיפרתם מה הם נותנים?

"המשיבים נותנים 'חיזוקים ברשת' כמענה לשאלות. אנחנו מקבלים את השאלה מאחורי הקלעים של הפורום, דרך מילוי טופס אנונימי, ושולחים לצוות המשיבים שכותבים תשובה. את התשובה אנחנו משתפים בקבוצות השונות. איננו יודעים מי השואל וכולם נעזרים בשאלה ובתשובה.

"יש בין העונים שמות מוכרים כמו הרב שמואל אליהו, הרב אלישע ינון, יונה פרסבורגר, הרב אלי שיינפלד, הרב ליאור לביא, הפסיכולוג נועם לב ועוד ועוד, בסך הכל קרוב לעשרים משיבים. 'חזקים ברשת' קיבלה תמיכה רחבה מאוד של רבנים חשובים, הרב חיים דרוקמן, הרב שמואל אליהו, הרב יהושע שפירא והרב דוד סתיו. עם חלקם אנחנו עומדים בקשר רציף על כל הפעילות ואפילו זכינו שחלקם העבירו שיחות ל'חזקים ברשת' בתקופת הקורונה.

"ההסכמה והעידוד של תלמידי החכמים - זה אחד הדברים שגרמו לחיזוק הגדול של המפעל".

כולם משיבים בהתנדבות?

"כן. זו נקודה בולטת ב'חזקים ברשת' - כל אנשי המקצוע שמתמחים בנושא בצירוף הדתי שפנינו אליהם התאגדו למען היוזמה של 'חזקים ברשת'".

פריצת דרך

"מהרגע שהתוודענו לרעיון התמסרנו לנושא בכל הלב. עבדנו על פיתוח המיום שעות ארוכות בכל יום. את הקבוצות פרסמנו מפה לאוזן ובני נוער העבירו לחברים את הקישור לקבוצות. בתוך כמה ימים כבר מאות הצטרפו. בהתחלה חשבנו שאם נגיע

קונים מנוי ומצילים את תיאטרון אספקלריא!

אנחנו לא מבקשים תרומות
אנחנו מבקשים לתת לכם את מה
שאנחנו יודעים לעשות הכי טוב:
תרבות יהודית ערכית

אשר & more

עזרנו לנו להתגבר על משבר הקורונה,
ריכשו מנוי לעונת החורף והצילו את התיאטרון מקריסה

מנוי שנתי לכלל ההצגות: 500 ₪ // מנוי ל-8 הצגות: 350 ₪ // מנוי ל-4 הצגות: 200 ₪

לרכישה חפשו בגוגל: מצילים את אספקלריא

אספקלריא
(צ"ר)

מחשבות של סעודה

תנו רבנן: כמה סעודות חייב אדם לאכול בשבת? שלש. רבי חידקא אומר: ארבע. אמר רבי יוחנן: ושניהם מקרא אחד דרשו - "ויאמר משה אכלהו היום, כי שבת היום לה", היום לא תמצאוהו בשדה".

מסכת שבת דף ק"ז עמוד ב

שבת היא יום של קדושה, אבל מאידך בשבת יש מחויבויות חומריות. דוגמה לדבר נמצאת בסוגייתנו, שבה הגמרא קובעת כי יש מספר מסוים של סעודות אותן האדם מחוייב לאכול בשבת.

על הדברים הללו ניתן לשאול שאלה פשוטה בתכלית: כיצד זה מסתדר? האם אין חשש שריבוי הגשמיות שבשבת יגרור אותנו מחוץ לתחומי הקדושה שלה?

תשובה לדבר ניתן למצוא בליקוטי מוהר"ן (תורה קכ"ה), שם מסביר רבי נחמן מברסלב כי העובדה שהפסוק המשמש ללימוד חיוב סעודות שבת הוא "ויאמר משה אכלהו היום", ושהמילה עליה מתבססת הדרשה היא "היום", יכולה ללמד אותנו דבר גדול.

כאשר אדם ניגש לסעודה רגילה, יש מכלול של שיקולים שיכולים להוביל אותו ביחס לכמות וצורת האכילה שלו: כמה אני רעב, כמה התענוג עולה לי או מתי אוכל בפעם הבאה.

אולם, כאשר הגמרא אומרת לנו שהמילה "היום" היא המלמדת על חיוב הסעודה בשבת, היא מבקשת להעביר לנו מסר: כאשר אנחנו ניגשים לאכול את סעודת השבת, ועל השולחן נמצאים מעדנים ומגדנות, המחשבה היחידה שצריכה להוביל אותנו במהלך הסעודה היא שאנחנו אוכלים את הסעודה בשביל "היום" הזה בלבד; לא בגלל רעב ולא בשביל שובע, לא כמנוחה מהשבוע החולף או בשביל לצבור כוח לשבוע שיהיה.

השבת היא תכלית ולא אמצעי, וכך גם סעודת שבת. ההתעלות של השבת נותנת לנו לחיות את הרגע, לא במובן המופקר אלא במלוא עומקו האלוקי: "כי אֶכֶּלֶת שֶׁבֶת היא פְּלֵה אֶלְקוּת, פְּלֵה קִדְשׁ".

למרות הרעב שלנו, ולמרות הצורך שלנו באכילה, אנחנו צריכים להתמקד ב"היום". אלו המחשבות שצריכות ללוות אותנו בזמן שאנחנו סועדים את סעודת השבת.

בשיתוף פורטל הדף היומי

נשים רב תכליתיות

מכיל וסטריילי - בסדנת ההורות...

"ריבוננו של עולם", אני שואלת לא פעם, "נתת לנו את התפקיד הכי משמעותי בעולם, אז איך זה שלקחת לנו במקביל את הזמן, הכסף, הכוח, את הצלילות, הסבלנות, הזיכרון, הרוגע והאיוון? איך? נתת לנו מטוס להטיס, אך הושבת אותנו בתא הטייס שיכורות ומותשות".

על מושלמות, שלמות והשלמה

כמה כוחות אנחנו מבזבזות במרדף אחרי ה"מושלמות", כמה אנחנו נאבקות כדי להפוך לאימהות מושלמות בעוד שבפועל, הקב"ה קבע לנו מציאות שלא מאפשרת מושלמות. כמה שננסה, לעולם לא נגיע...

הקב"ה ברא מציאות שבה ילדים נולדים להורים לא מושלמים. זו עובדה. וזה רצונו יתברך. ילדים לא זקוקים לאימהות מושלמות, הם זקוקים לאימהות ששלמות עם עצמן. אך בו זמנית, גם לא משלימות עם המקומות הלא מתוקנים שלהן. הריקוד של להיות "שלמה אך לא משלימה" הוא ריקוד עדין וניתן ללימוד על ידי ניסוי וטעייה. קיבלנו עולם לתיקון, והעבודה רבה. אנחנו לומדות להיות שלמות עם נקודות התרופה שלנו, אך לא משלימות איתן, מנסות לתקן כפי יכולתנו ודי. זוכרות שהקב"ה שידך ביני לבין הילדים שלי. אני האמא הכי טובה עבורם כמו שאני, במסע התיקון האישי שלי (שהוא גם מסע התיקון שלהם, מסתבר).

רבי נחמן קרא לזה "אמת לפי מדרגתו" - לפעול לפי הנתונים האישיים שלי, לפי הכוחות, לפי ההבנות המתאפשרות לי כרגע ולא לפעול לפי איך שאני מצפה שאמור להיות. לחיות ולהתקדם מהמצוי, ולא להיתקע ברצוי.

החופש לגדול

אז איך יראה החופש השנה? לא מושלם! וזה הכי טוב שיכול להיות. הילדים ילמדו, יחד איתנו, להתגמש לפי המציאות שה' מזמן לנו. הקורונה הכניסה כמה נתונים לחיינו ולימדה אותנו להרפות. לימדה אותנו ענווה. לא הכל בידיים שלנו. אז באו נשחרר שליטה ואשמה.

כולנו רוצות לגדל ילדים ששמחים עם מה שיש, שיודעים להתאים את עצמם למצבים משתנים, שיודעים להכיל תסכול ואכזבה, שמאמינים שהכל מדויק מלמעלה. אז קיבלנו אחלה שיעורי בית לחופש... אין צורך בהטפות מוסר או בהסברים מתישים. צריך רק ליישם בעצמנו את מה שאנחנו רוצות מהם. להיות שלמות עם מציאות לא מושלמת. להיות שלמות עם אימהות לא מושלמת. לא לחינם האימהות מפגישה אותנו עם כל כך הרבה "בערץ". דווקא קבלת החלקיות מביאה את השלום הנפשי. את השלום העולמי.

שוב היא תחבה את היד לשקית הבמבה בפעם ה-מי-יודע-כמה. אוכלת על אוטומט. זה לא בדיוק מה שרצתה לאכול, אבל זה מה שמצאה... במבה יבשה שנשארה מהמסיבה של נועה. אימהות אוכלות מה שיש, את זה היא למדה כבר מזמן. אוכלת אותם אחד אחד, ותוך כדי, אוכלת גם את עצמה. המבט של יאיר רודף אותה. מבט בהול של ילד טהור. למה הייתה צריכה להתפרץ עליו ככה? להגיד מילים מיותרות, לשרוט ככה נפש של ילד, למה? נכון, היא הייתה ערה עד מאוחר... הכניסה עוד מכוונה, בישלה צהריים, בדקה מבחנים, אבל כלום לא מצדיק איבוד עשתונות שכזה, מה הוא בסך הכל ביקש? קוביית שוקולד בפעם החמישית ברצף? למה תמיד היא צריכה להיות הרעה ולהגיד "לא"? כמו נשק אוטומטי, יורה צרור "לא.לא.לא.לא.לא.לא". למה הוא לא מבין לבד??

היא תרה בידה אחרי עוד במבה. זהו. נגמר. נשארו רק פירורים בשקית. ועליה. ובתוכה. אפשר ללכת לישון.

אימהות היא אחד התפקידים המשמעותיים ביותר. יש בכוחנו לגדל את דור העתיד, להשפיע על עתיד העולם. יש בידנו להפוך את העולם למקום טוב יותר. מן המצופה שלתפקיד כה רם ונשגב, הקב"ה יבחר את הטובות ביותר. יקים לעצמו סירת נבחרת. נשים בעלות שיקול דעת וחזון, נשים רגועות, מכילות, קשובות, מאוזנות, נשים שיודעות לתמרון בין זוגיות - בית - ילדים - עבודה - חיי קהילה. נשים רב תכליתיות. והכל בנחת ובמאור פנים... הרי מדובר פה על עתיד האנושות, לא כן?

בפועל, המציאות שונה לחלוטין. רק באנו בשערי ההורות ושעות השינה נלקחו מאיתנו ואיתן גם הסבלנות והצלילות. יש שיוסיפו - גם השפיות. תינוק שמצמיח שיניים, ילד שמתעורר מחלום רע, מתבגרת שמאחרת לחזור ומטריפה אותנו מדאגה. הסיבות משתנות, אך המציאות נשארת בעינה, אנחנו פשוט עייפות. עייפות ומתפקדות. בעוד גרף שעות השינה פונה כלפי מטה, גרף המטלות פונה כלפי מעלה. הכביסות, הכלים, הבישולים, אסיפות ההורים, תור לרופא פה, תור לרופא שם, לעקוב, לנהל, לשים לב, לא לשכוח. הכל הפך לאינטנסיבי כל כך. תנאי שטח למיטיבות לכת ממש.

רק נכנסנו בשערי ההורות והעול הכלכלי רק הלך ותפח לו, מבקש מאתנו שעות עבודה נוספות, עבודות מזדמנות והכל רק כדי לגמור את החודש, רק כדי לחסוך. ועוד לא דיברנו על ההורמונים. מצבי רוח משתנים, חוסר איזון רגשי, טלטלות פנימיות שבאות והולכות לפני, תוך כדי, אחרי. על הריון, לידה, הנקה, גיל המעבר, ועוד היד נטויה. ועכשיו, לכי ליישם את מה שלמדת על כוס קפה, במרחב

שבת פרשת פנחס עם קהלים

הסולס סאחרי הקורונה

שבת מפנקת עם מגוון הרצאות מרתקות

← יעוץ אישי מהלך השבת →

הרבנית שולמית בן שעיה

הרב יוני לביא

הרב חגי לונדין

י"ט תמוז | 11/7/20

בית הארחה רבין, ירושלים

רק ב- 1100 ש"ח לזוג

להרשמה: www.arieltours.co.il | לפרטים: אוריאן - 053-544-0599

לפעמים בכוונה אבל לרוב בלי. פשוט שגרה... האם יש משמעות לכל העשייה הזו אם הלב חסר, אם אין חיבור פנימי?

כשהתכוונתי בערב בתפילה שלי - הבנתי כמה יקרה בעיני ה' העובדה שעצרתי את הכל והתפללתי! כן, התפללתי מנחה עם הילדורס והבלאגן! הבנתי ממש את מה שכתוב בתניא שדווקא הגוף צריך לקיים את המצוות. תפילה רק במחשבה לא נחשבת לתפילה - "משום שהנשמה אינה צריכה תיקון לעצמה במצוות, רק להמשיך אור, לתקן נפש החיונית והגוף על ידי אותיות. הדיבור שהנפש מדברת בה' מוצאות הפה". הנשמה שלנו מוארת ומתוקנת, לא זקוקה למצוות, מי שצריך את המצווה זה הגוף שלנו. רצון ה' הוא שדווקא עם החומר הנמוך והמצומצם נקיים את המצוות! דווקא החיסרון של הגוף והמוגבלות שלו מייקרים את זה שכן הצלחתי להתפלל, זה לא מובן מאלי!

רגע, אז להתפלל בכוונה זה לא שווה יותר? בשביל מה לנסות כל בוקר מחדש להתחבר? כמו הבוקר השבוע, שהתיישבתי בנחת בחוץ, ובכזאת מתיקות ורצון לקרבת ה' התפללתי על "והערב נא..." - התפללתי על הילדים האהובים שלי, על אישי ועל עצמי, והרמעות ירדו להן ככה בתפילת שחרית של בוקר. הרגשתי כל כך מחוברת, כל כך מתגעגעת, ברור שהיה לי סיפוק פנימי והרגשה של קרבת ה' הרבה יותר מבתפילת המנחה המבולגנת.

נכון, הכוונה משמעותית מאוד בתפילה - "תפילה בלי כוונה, כגוף בלי נשמה", "מפני שזהו גם כן רצונו יתברך - לדבקה בשכל ומחשבת כוונת המצוות המעשיות והארת רצון העליון הזה המאירה ומלוכשת בכוונה זו היא גדולה לאין קץ, למעלה מהארת רצון העליון המאירה ומלוכשת בקיום המצוות עצמן במעשה ובדיבור בלי כוונה". רצון ה' הוא שנשלב את הכוונה עם המעשה, והשילוב הזה יקר מאוד בעיניו!

אז גם אם אין לך תמיד כוונה בקיום המצוות - בעצם הקיום את עושה את רצון ה', ובעזרת ה' תצליחי יותר ויותר לרתום גם את הלב.

תניא

תיאום כוונות

טל שמידט

הבלגן מסביב חוגג, המגנטים מפוזרים על הרצפה, שאריות ארוחת ערב על השולחן, והקטנים רוצים להמשיך לשחק - ערב שגרתי בבית. אני רגועה ומתכננת להתחיל מקלחות ולהרדים את הקטנים. מקשיבה לעצמי, מה הסדר שמתאים לי עכשיו - לנקות את שאריות ארוחת הערב או להתחיל מקלחות וכשהם ישנו אני כבר אסדר הכל...

ואז בהפתעה, עולה מחשבה - אני לא רוצה לא לסדר ולא לקלח, אני מתגעגעת לה! אולי אתפלל מנחה? הם רגועים עכשיו וממילא התחלתי את הערב מוקדם... פותחת סידור, מרגישה געגוע פורץ החוצה. התגעגעתי אליך, אבא. ואז - זהו. הגעגוע נמוג אל תוך מלמול המילים ובלי לשים לב, סיימתי להתפלל.

אופסס... התפילה נגמרה והכוונה לא התחילה. איפה נעלמת לי?

זה קורה לא רק בתפילה. אנחנו מקיימות מצוות,

מה עשית היום? מהם הסיפורים שמאחורי השירים?

**מהדורה חדשה
לספרו המרגש של אהרן רזאל**

אהרן רזאל, מחלוצי המוזיקה היהודית המתחדשת, פותח את חדרי ליבו ומשתף אתכם בעולמו הפנימי שממנו נובעת היצירה.

התורות והאנשים שהשפיעו עליו מעניקים השראה ושמה ולוחשים ניגון חרישי.

”אתה קם מהספר עם רצון, אפילו כמיהה, לעשות משהו: ללמוד, להתפלל, להתבודד, לטייל, להקשיב, לכתוב, לשמור בכיסך את העלה שנח על ראשך. בקיצור, לחוות את היקום כמו רזאל.”
ידידה מאיר, בשבע

”הספר הזה הוא פיקוח נפש. פוקח עיני נשמות שהתעוורו כבר מלראות יופי, פוקח אוזניים שנאטמו מלשמוע ניגון.”
הרבנית ימימה מזרחי

”ספר מדהים וכל כך מרגש ואמיתי ונוגע ללב.”
הרב ארז משה דורון

מוגש על ידי תכנית הלימוד "לב לדעת" לימוד תניא לנשים ובנות.

ממשיכות את הלימוד גם מהבית!

יותר מתמיד זה הזמן להשקיע בעצמך ולהתחבר ללימוד.

לקבלת פרטים שלחי הודעת וואצאפ למס' 054-921-0131

ניתן להשיג בכל החנויות המובחרות וברשתות:

להזמנות סיונאיות: רועי 052-3121751

077-3220338

תחנה מרכזית ירושלים, יפו 224 דוכן - קומת כניסה. חנות - קומה 3 שעות פתיחה: 8:00-22:00 בחנות. 8:00-23:00 בדוכן

מרכז העיר ירושלים, יפו 85 שעות פתיחה: 9:00-21:00

דְּבַר יִשְׂרָאֵל

תרבות יהודית מקוונת

www.dshir.co.il

מבצעים מיוחדים

חודש הספר הספריית בית אל

מארז המגילות
ד"ר חגי בן ארצי

אם הבנים שמחה
הרב יששכר טייכל
ספרו של הרב טייכל שנכתב בשנות השואה ועוסק בחובת בנין הארץ

איש כי יפליא | הרב הנזיר
הילה ולברשטיין ושמחה רז
סיפור חייו של הרב הנזיר דמות מופלאה וייחודית, תלמידו המובהק של הראי"ה לוק.

בא נדבר אמת
מיטביה כהן
ספר מקורי ומדויק המבטי בכפיס הקולות, העולים מתוך החברה הדתית.

ארץ חמדת אבות
הרב נחמיה לביא
800 שנות עלייה ציונית

2 ב - 100 ₪

ארץ המעינות
צפון | דרום + מרכז | משפחות
אורי מאור

מה אביא לך מתנה
מירב מגני
סיפורה של אילנית צור אריה, שהתגברה על פציעה אנושה. סיפור של תקווה ואמונה גדולה.

שבויים
אורה חצרוני
סיפור אמיתי וסוחף של שלוש נשים, על התאסלמות, חיים בכפר ערבי ונסיונות בריחה.

3 ב - 100 ₪

זוגיות ומשפחה | ילדים ונוער | סיפורת | היסטוריה וארץ ישראל | חדשים

הכתינו משלוח עוד היום באתר ספריית בית אל

להשיג ברשתות ובחנויות הספרים המובחרות

1-801-700-201

www.beitel.co.il

חנות ההוצאה: רח' בית הדפוס 6, ירושלים 02-6427117

שיחת נפש

רוני פרינץ | RONIPRINTZ@GMAIL.COM

עו"ס ויועץ זוגי

למה אתה הכי חשוב בעולם?

חלק מהקוראים כבר מזועזעים. אני? ! הכי חשוב בעולם? למה מה קרה? איפה הענווה והצניעות, ולאן העלמת את הזולת?

אז אם כבר, נחרף עוד קצת: לא רק שאתה הכי חשוב בעולם, בעצם רק אתה בעולם. אתה האדם היחיד בכדור הארץ. זוהי הנחת עבודה שיכולה לקחת אותך רחוק.

לפני כל המעשים הטובים, הרצונות וההישגים, יש מי שאמור לייצר אותם. מי שאמור לייצר אותם הוא אתה, ולכן אתה הכי חשוב. תחושת מסוגלות, וגם השכבות שמתחת לה: תחושת ערך וייחודיות קיומית - הן הבסיס לכל מעשה טוב.

נכון שזה נשמע new age מלוקק כזה, אבל רגע. אם אנחנו נבלעים בתוך ההמון, אם אני תופס את עצמי כבסך הכל עוד אחד ממיליון אנשים שמסתובבים כאן, יש לכך כמה השלכות.

הראשונה: בעיית "מישהו אחר יעשה את העבודה" או "אפקט הצופה מן הצד" בשפת הפסיכולוגיה החברתית. בתוך המון אנחנו מניחים שמישהו כבר יעשה את העבודה. מישהו כבר יתקשר למשטרה. מישהו יעצור ליד הרכב התקוע. נכון שיש הרבה תקלות במדינה, ברחוב, בגן הילדים. נו, בטח כבר מישהו מטפל בזה, יש ועד, הנהלה, הם יודעים יותר ממני, אני לא מבין בזה.

זה לא היה קורה על אי בודד. כלומר אם היינו היחידים בשטח, קרוב לוודאי שהיינו עושים משהו. זה אפילו לא היה קורה אילו אנחנו היינו הממונים על הבעיה, איזו שלא תהיה. היתה לנו תחושת שליחות, אחריות, מחויבות. בדרך כלל, ככל שאנחנו חשובים יותר אנחנו טובים יותר.

הבעיה השניה היא אתה בעצמך. בהנחה שאתה לא סתם כאן, או יש לך ייחודיות שמבקשת לצאת לאור. האנוכיות שלך: להוציא את עצמך, לעשות, ליצור - היא הזולתנות של אחרים. "אם אני כאן - הכל כאן" (סוכה נג).

ליאוניד, המורה היקר שלי לציור ולחיים אמר בערך ככה: אין אדם בעולם שרואה את האובייקט בדרך שבה אתה רואה אותו. זו מטרת היצירה, זו שמחה. אם אתה לא תהיה אנוכי - כולנו נפסיד.

נו טוב, אבל זה גם בעייתי: יש נרקיסיסטים, יש ניצול, כאלו שחושבים 'הכל מגיע לי'. נכון. עיקרון טוב הוא לא תעודת ביטוח. זה שאפשר ומסוכן ליפול עדיין לא סותר את העובדה שכדאי וטוב לרוץ קדימה.

לא כאן המקום לפרט את הפילוחים העדינים שמבררים בסופו של דבר את העיקרון הזה, אבל בגדול: כשהכל זה אתה, הכל חשוב. גם כל פרט שנקרה בדרכך הופך להיות חשוב, מנמלים על הרצפה ועד לשכן מהקומה למעלה. הכל נוגע לך.

הנקודה הזו התחדדה בתקופת הקורונה. פתאום ראינו איך אדם אחד יכול להשפיע ישירות על מאות ואלפי אנשים. אבל מעבר להשפעה הפיזית: אתה חשוב כי אתה מיוחד, אין עוד אישיות כמוך, אין עוד מישהו שרואה את העולם כמו שאתה רואה אותו. וכשכך הם פני הדברים - אתה חייב להוציא את זה החוצה. את הייחודיות שלך אתה מוכרח להקרין על זולתך, אין ברירה. האנוכיות היא זולתנות.

לא לוקים שאין לו דמות, בורא הכל ומעל לכל, יש מאידך גם פנים: פני האדם הפרטי. ה'נעם אלימלך' (פ' שופטים ד"ה כי יפלא ממך דבר) כותב שהמתואר ביחזקאל, שהוא ראה במראה המרכבה דמות כמראה אדם - כוונתו שהוא ראה את עצמו. הוא זה שישב על המרכבה ודיו לסוסים של העולם, אמר.

תודה למאות מועמדי פרס ברקאי שתרמו לחיזוק קהילותיהם בתקופת הקורונה

בעקבות משבר הקורונה, השנה תיערך ההכרזה על זוכי פרס ברקאי לשנת תש"פ באמצעות סרטון מיוחד שיוקרן באתר הארגון

האירוע יכלול טקס סיום וחלוקת תעודות לבוגרי מחזור ד' של תוכנית ברקאי להכשרת רבני קהילות

הטקס ייערך, אי"ה, בשני הקרוב,

ז' בתמוז, ה-29.6

בין השעות 21:00-20:30

באתר ארגון רבני ברקאי:

www.israelrabbis.org

ובאתרי ערוץ 7 בעברית ובמהדורה האנגלית

הפרסים יוענקו השנה:

על יוזמות ופעילויות למען הקהילה בתקופת הקורונה

ההרשמה למחזור ה' להכשרת רבני קהילות בעיצומה.

לפרטים ומידע נוסף ניתן לפנות

בטל: 072-2155077 או במייל: office@israelrabbis.org

ארגון רבני ברקאי מונה כ-75 קהילות הפרושות בכל רחבי הארץ לצד מאות קהילות יהודיות נוספות בעולם כולו. הארגון הוקם במטרה להכשיר רבני קהילות ולהפוך אותם למנהיגים מקומיים שסביבם מתגבשת קהילה חזקה, חמה ותומכת.

חשתי כי מי שנוסע מירושלים לתל אביב, הוא כמי שיוצא מנקודת המבט של הקדושה, ורואה את העולם הזה כמנהרה אפלה - ולפיכך את העולם הבא כמרחב מרהיב, ולעומת זאת מי שבא מתל אביב מתפיסה של חוליך, נהנה תחילה ממרחבי הנוף, ומגיע בסוף הדרך למנהרה אפלה...

בעוד הרכבת שטה במרחב הירוק, חשבתי כי פנימיות התורה לוקחת אותנו צעד קדימה. פעם העיקר היה לעבור את העולם הזה בשלום ולצאת אל המרחב של עולם הנשמות, אבל ככל שאנחנו מתקרבים לגאולה, אנחנו מחפשים יותר ויותר את תיקונו של העולם הזה בכניין בית המקדש. אמנם העולם הזה חולף, אבל הוא גם היעד הנצחי, קודם בגאולה ואחר כך בתחיית המתים.

פעם ירושלים הייתה עולם הבא ותל אביב עולם הזה, וכעת לקראת הגאולה מתחיל להירקם קשר פנימי ביניהן, והרכבת שאני נוסע בה היא ביטוי גשמי לכך.

בעודי שקוע בשרעפי, שמעתי לפתע צעקה: "עודד, אני לא מאמין שאני רואה אותך!"

הרגשתי רעד נשמתי והסתכלתי על הקורא בשמי. היה זה חבר קרוב שהכרתי בתל אביב ב'גלגול הקודם'. הוא התמיד בדרכו התל אביבית ונהפך לאיש עסקים מצליח, ואילו אני סטייתי מהמסלול ועליתי לעיר הקודש. הרגשתי שהוא מחזיר אותי לגלגולי הקודם.

הוא לחץ את ידי והתיישב מולי בפנים צוהלות. הוא נראה בדיוק כמו שהכרתי אותו אז, ורק אותות הגיל ניכרו עלי - שערו השחור האפיר ואף הלבין. כשאנחנו צעירים ונטועים חזק בעולם הזה המצומצם, השחור יאה לנו, ואילו כאשר אנחנו מתקדמים אל העולם הבא המואר, הלבן הולם אותנו יותר.

חשתי בשיחה המרגשת עמו איך חיינו חולפים כמו נסיעת רכבת קצרה. בתום הנסיעה הוא חיבק אותי בהתרגשות, והבטיח שעוד ניפגש בעולם הזה.

מפנקסו של חוזר בתשובה

עודד מזרחי | ORCHOZER@GMAIL.COM

שכונת העולם הבא

על אף שהתחנכתי בתשובה בעיקר בדרכי החסידות, איני יכול לשכוח לרגע את ספרו הנפלא של הרמח"ל 'מסילת ישרים', ובפרט את פרק א' - "בביאור כלל חובת האדם בעולמו".

כאשר קבעתי שיעור חסידות בתל אביב, פתחתי באותו הפרק. הנקודה העיקרית בו היא אפסיותו של העולם הזה הפרוזודורי לעומת גדולתו של העולם הבא הטורקליני. איך אדם יכול להעדיף עולם כזה חשוך ואפל על פני עולם מואר מלא בתענוגים עילאיים ונצחיים?!

הקשה עלי מישור: "אבל אנחנו רואים בעינינו את ההפך: העולם הזה רחב ידיים, מלא תענוגים ושעשועים, ואילו העולם הבא הוא קבר חשוך וצר בתוך האדמה?..."

"זה מה שהנפש הטבעית שלנו רואה", הסברתי, "אבל מי שמתוודע לנפש האלוקית, לרוחניות האמיתית, מתחיל להיווכח שהאמת הפוכה ממה שנדמה לו ממבט ראשון. נסביר זאת יותר בעזרת החסידות..."

לשיעור השני בחרתי לנסוע לראשונה ברכבת החדשה מירושלים לתל אביב. נכנסתי לאולם הרחב של תחנת יצחק נבון. שם פגשתי בידידי עידן, חסיד ברסלב העובד במקום. הוא הסביר איך לרדת במעלית שתי קומות למעבה האדמה, ושם להמתין לרכבת המיוחלת.

אמנם נסעתי אינספור פעמים מירושלים לתל אביב, אבל הנסיעה הראשונה ברכבת החדשה ריגשה אותי.

הרכבת יצאה לדרכה והחלה לדהור בתוך מנהרת בטון החצובה בתוך ההר. הרהרתי בקושיית העולם הזה והעולם הבא. כעבור דקה יצאה הרכבת אל המרחב. המחזה היה מפעים. על צלע ההר ניצבו שורות בתי קומות, שנראו כשכונה נאה המשקיפה אל המרחב. איזו שכונה נחמדה, הרהרתי, איזה נוף מדהים יש להם! כעבור שנייה תפסתי את טעותי. היה זה הר המנוחות שמאכלס קברים בני כמה קומות...

הצטמררתי. הנה קיבלתי משל גשמי נפלא, איך העולם הזה הוא בעצם מנהרה חשוכה, ואילו העולם הבא הוא מרחב מלא יופי...

בס"ד

בינינו...

סרט אחד משפיע יותר

מאלף הרצאות.

באוו נצבר אל זה...
אנחנו מזמינים אותך
להתרשם ממסלולי הלימוד
קולנוע | משחק | כתיבה
אז, איזה קפה להכין לך?

מלגות גבוהות לנרשמים | קמפוס נפרד
לגברים ונשים | תעודה מטעם האו"פ

בית צבי מיתר

בית הספר
לקולנוע
יהודי

050-8684028 | 08-9156001

התקשרו
עכשיו:

סיפורי חסידים | זמן וזמן

ודיברתם אל הסלע

רז"ל אומרים (מגילה יח), שמילה בסלע ושתיקה בשניים. ומצאתי בספר ישן שדבר זה מרומז על-דרך הצחות בפרשתנו. כי לו היה משה רבנו מדבר אל הסלע היו המים יוצאים מיד, ודי היה לו במילה אחת; אך מכיוון ששתק ולא דיבר, היה עליו להכותו פעמיים... (עיטורי תורה)

דלת הבית נפתחה ועל המפתן עמדה בעלת-הבית. בארשת מתנצלת אמרה: "בעלי נסע אתמול לעסקיו והוא איננו בבית". חש רבי נפתלי-צבי כי שקר בפיה. רגע קודם לכן שמע קול צהלת סוסים עולה מן האורווה שבחצר. "אם הסוסים פה, גם בעל-הבית כאן", חשב בליבו.

כשהבחינה האישה במבטי הספק בעיני האורח, הכשילה פיה. "אם אינכם מאמינים, רשאים אתם להיכנס פנימה ולהיווכח במו-עיניכם כי בעלי איננו כאן", אמרה. הביט רבי נפתלי-צבי בשמשו בחיך של משובה ואמר: "אם ניתנה הרשות, הבה ניכנס!"

כשנכנסו אל הבית, הבחינו במהרה בבעל-הבית המסתתר במחסן התבן. נבוך יצא מתוכו, כשבגדיו מלאים שרכי קש ותבן. נתן בו הצדיק מרופשיץ מבט מחויך ואמר: "בזכותך זכיתי להביך את מאמר חז"ל, 'גדולה הכנסת אורחים יותר מהקבלת פני השכינה'. שכן, כשראה משה רבנו את פני השכינה, נאמר, 'ויסתר משה פניו'.

הצדיק רבי נפתלי-צבי מרופשיץ נודע בקדושתו ובפיקחותו והיה מורה דרך לאלפי חסידים. אולם מעל הכול הצטיין באהבתו היוקדת לכל יהודי. כל-כך הזדהה עם מידה זו, עד שנוהג היה להוסיף לצד חתימתו על כל איגרת שכתב, את המילים "אוהב ישראל".

בהקשר זה מסופר כי פעם אחת, כשעמד לחתום על איגרת כלשהי, נשמט הקולמוס מידו. כשהרימו וניסה שוב לחתום, נשמט הקולמוס פעם נוספת. חש רבי נפתלי-צבי כי לא דבר ריק הוא, וכי מן השמים מעכבים בעדו. דמעות חמות נשרו מעיניו. "אוי לי ואבוי לי", קונן, "נראה כי ניטלה ממני המידה הטובה שהייתי מתעטר בה, מידת אהבת-ישראל".

נשא את עיניו למרום והוסיף בכבי: "ריבוננו של עולם, שמא פגעתי בכבודו של אדם כלשהו וזה עונשי?". ולא נחה דעתו עד אשר ערך בירור מקיף ויסודי שבסופו התברר לו כי פלוני התדפק בשעת בוקר מוקדמת על דלת ביתו, וכשהדלת נפתחה לא התקבל הלה בכל הכבוד הראוי. הזמינו רבי נפתלי-צבי לביתו ופייסו.

מידה נוספת בה הצטיין רבי נפתלי-צבי - ושמא אין היא אלא תולדה של אהבתו העצומה לכל יהודי - היא מידת הצדקה. כאשר הגיעה לאוזניו הידיעה על פלוני השקוע בחובות עד צווארו או על אלמוני המתקשה להשיא את בנותיו מחוסר אמצעים, לא היה מסוגל להישאר אדיש וכנס תכף ומיד לפעולה. הייתה לו גם יכולת בלתי-רגילה להשפיע על אנשים, מכל הסוגים, לתרום מכספם לצדקה.

יום אחד התגלגל לפתחו מקרה עגום במיוחד. משפחה שלמה הושלכה לבור הכלא על לא עוול בכפה. הדרך היחידה להוציאה לחירות הייתה כרוכה בהשגת ממון רב. החליט הצדיק לצאת למסע כדי לגייס את הסכום הדרוש.

מכל ערי האזור בחר רבי נפתלי-צבי לפתוח דווקא בעיר טרנופול. בימים ההם החלה רוח ה'השכלה' למשוך אחריה רבים מיהודי גליציה, בעיקר מקרב הצעירים. הללו, שהתרחקו מאורחות המסורת היהודית, בוזו במיוחד לחסידים ולרבותיהם. העיר טרנופול נחשבה אז למעוז ה'משכילים' בגליציה.

גבאי הצדקה נהגו להתרחק מטרנופול, ביודעם כי קלושים הסיכויים לגייס בה יותר מכמה אגורות שחוקות. משום כך ביקשו גם שמשיו של רבי נפתלי-צבי מרופשיץ להניאו מלצאת לעיר זו. אבל הצדיק היה נחוש בדעתו. "הכינו לי את רשימת עשירי טרנופול וכתובותיהם", הורה לסובבים אותו.

השמשים צייתו ואף הגדילו לעשות, כאשר לצד כל שם משמות העשירים רשמו הערה קצרה על אישיותו ומאפייניו. במיוחד בלטו הערותיהם אשר נכתבו באותיות גדולות לצד שמותיהם של שלושה מעשירי טרנופול. הללו כונו - 'משכיל', 'קמצן', 'למדן'.

בשעה היעודה יצאו רבי נפתלי-צבי ושמשיו לטרנופול. ה'משכיל' הופיע ראשון ברשימה, ועל-כן בביתו פתח הצדיק את מסעו. אך דרכו רגליו על גרם המדרגות הרחב שבחזית ביתו הנאה, התנפלה על רבי נפתלי-צבי ומלוויו עדת

לצד כל שם משמות העשירים רשמו הערה קצרה על אישיותו ומאפייניו. במיוחד בלטו הערותיהם אשר נכתבו באותיות גדולות לצד שמותיהם של שלושה מעשירי טרנופול. הללו כונו - 'משכיל', 'קמצן', 'למדן'

כלבים אימתניים. באותה שעה עמד בעל-הבית במרפסת הקומה העליונה של ביתו ושאל אוויר צח לריאותיו. כשהבחין ברבי ובחסידיו המתקרבים לביתו, התמלא ליבו בוז עמוק, שעד מהרה התחלף בהנאה. ממרומי המרפסת צפה בצדיק המנסה לסלק את הכלבים הנוכחים במקלו, והמחזה שעשע אותו.

כעבור כמה רגעים החליט בעל-הבית לרדת ולהתעלל מעט באורחים הלא-קרואים. הוא פתח את דלת ביתו לרווחה, ובחיך רחב פנה אל הצדיק מרופשיץ ואמר: "פניך מעידות בך כי תלמיד-חכם הינך; כיצד אפוא נשתכח ממך הפסוק המפורש, '...למה תכה רעך'?"

החזיר לו רבי נפתלי-צבי מבט חריף והשיב: "שמע נא, יקירי. מילא אני, מוכרח הייתי להתגונן ולעמוד על נפשי מפני כלביך, שהתנפלו עליי בחמת זעם; אך עליך גדולה התמיהה, כיצד זה נותרת על עומדך בראותך את כלביך יוצאים עליי למלחמה, כלום נתעלמה ממך שאלתו המפורסמת של משה רבנו - 'האחיכם יבואו למלחמה ואתם תשבו פה'?"

ה'משכיל', שהופתע מן התשובה השנונה, נוכח מיד כי לפניו אורח פיקח וחרף. כעבור רגע של התעשות הזמין את הצדיק לתוך ביתו, הקשיב בתשומת-לב לבקשתו והעניק לו סכום כסף הגון.

לקראת הצהריים הגיע רבי נפתלי-צבי לביתו של ה'קמצן'.

בסוף היום שב רבי נפתלי-צבי לרופשיץ כשבידיו מלוא הסכום שנדרש לפדיון המשפחה מהכלא. בטרנופול עצמה שחו הכול בביקורו המפתיע של הצדיק ובחכמתו הרבה. אולם דומה כי מי שהמקרה הזה נחקק בליבו במיוחד, היה לא-אחר מהעשיר ה'למדן'. שכן, לא חלפו ימים רבים והלה ירד מנכסיו, כדבריו של רבי נפתלי-צבי.

3 ספרים
ב-100 ש"ח
ומבצעים נוספים

חודש הספר הספריית בית אל

בית מדרש לאהבה
אלי שיינפלד
בירור יסודי בסוגיות הזוגיות והמשפחה

היצר הלב והאדם
אלי שיינפלד
התמודדות רוחנית ועצות מעשיות מתוך גישה נכונה לעשא היצר

הבן שלי מתבגר
אלי שיינפלד
מורה נבוכים לגיל הנעורים. ידע, כלים לשיח ועצות מעשיות ואמוניות להתמודדות עם אתגרי הגיל

ביחד
ד"ר חנה קטן
מדריך לבניית אינטימיות זוגית בריאה

עטופה ברחמים
ד"ר חנה קטן
עולמם של המתמודדים עם כאב ועקרונות

אישי נשי
ד"ר חנה קטן
קטעים מיומנה של ד"ר חנה קטן המאיר חוויות משותפות לעשים רבות

חיי משפחה
ד"ר חנה קטן
שאלות עכשוויות בשיח רפואי-הלכתי

חיי אישה
ד"ר חנה קטן
תקופות בחיי האישה במבט אישי ורפואי

תרגילים בחיבור
אילן והילה יפרח
לימוד זוגי שיוצר העמקה והתחדשות

שפת גוף
מאור קפלן
מסע אם ובת לקראת התבגרות

זוגיות ומשפחה | ילדים ונוער | סיפורת | היסטוריה וארץ ישראל | חדשים

הכתינו משלוח עוד היום באתר ספריית בית אל

להשיג ברשתות ובחנויות הספרים המוכרות

1-801-700-201

www.beitel.co.il

חנות ההוצאה: רח' בית הדפוס 6, ירושלים 02-6427117

אשור & more

התורה שלנו

האפר פתח את דלת ביתו והפתיע לראות מוול משלחת מובדלת של חכמי ישראל. "שלום לך", אמרו לו החכמים. "שמענו שישי בושחוק פרה אדמה. האם נובל לראות אותה?".

"בשמחה", אמר האפר, והוביל את החכמים אל הרפת. הביטו החכמים על הפרה, בדמו אותה מכל צדדיה ואמרו לאפר: "רצוננו לקנות אותה".

"כן... למה לא", השיב האפר. "שלמו לי שכלושה וזוכים... בעצם, ארבעה זוזים".

"מאין", אמרו החכמים. "אנחנו הולכים למרכזה להביא לך את הפסח".

בשעה שהחכמים הלכו להביא את הפסח התחיל האפר לחשב: "לשם מה היהודים צריכים את הפרה האדמה? למה הם מוכנים לשלם עליה ארבעה זוזים? אה, נזכרתי... שמעתי פעם שהיהודים צריכים בעבור בית המקדש שלהם פרה שהיא אדמה לבמרי, ושמעולם לא הניחו עליה על המשמש לחבוך הפרה למחרת".

האפר נשאר אצלנו

חזרו החכמים והושיטו לעברו את ארבעת הזוזים, אבל האפר אמר: "התחרתו? אני לא מוכר את הפרה".

אמרו לו החכמים: "נשלם לך תמשה וזוכים", האפר הניד בראשו לשלילה. "טוב, מח עשרה זוזים". האפר הוסיף לטוב.

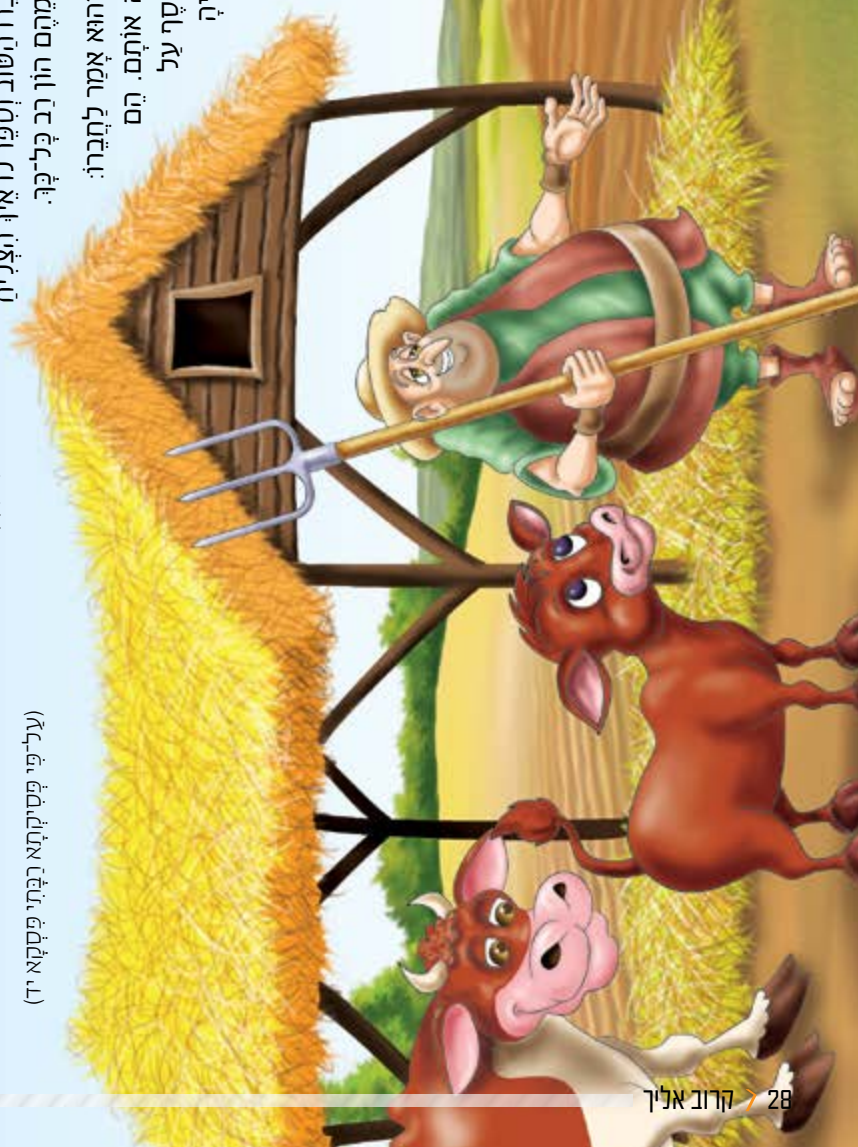
החכמים העלו את המחיר. הציעו לו עשרים, תמישים, מאה - והוא לא הסכים למכר את הפרה. לבסוף אמרו לו: "נשלם לך אלף זוזים!". זה היה הון עצום. להצעה הזאת האפר הסכים.

אמרו לו החכמים: "אנחנו חוזרים לירושלים ומחר נביא לך את הפסח".

כשהלכו החכמים החל האפר לרקוד מרב אשר. עוד מעט יהיה איש עשיר! הוא קרא לחברו הטוב וספר לו איך הצליח לסחט את היהודים ולהוציא מהם הון רב כל-כך.

ואז עלה מפת מרשע בעינו והוא אמר לחברו: "עכשו תראה איך אני מוכפה אותם. הם מוכנים לשלם כל-כך הרבה פסח על הפרה מפני שלא עליה".

על. אני אשים עליה על כל

הפילה, והם לא ידעו. מה-מה-מה!

למחרת באו החכמים והביאו את אלף הזוזים. האפר הביא אליהם את הפרה והושיט את ידו לקבל את הפסח. אמרו לו החכמים: "תפה, אנחנו רוצים לבדק את הפרה". הם התבוננו בה וראו שהשערות שעל ערפה התכופפו ושעיניה מביטות לצדדים - סימן מבהמק לפרה שהניחו עליה על.

נתנו החכמים מפת נוקב באפר המכל ואמרו לו: "מח בתורה את הפרה שלך. חשבת לרמות אותנו? לא הצלחת. נחפש פרה אדמה במקום אחר".

החכמים הלכו והאפר התחיל לכפות ולצאת: "טפשו שכםותו מה עשיתו במו ידי הפסחתי אלף זוזים! כמה חכמים הם היהודים, ברוך שפטר באמה זוז". מרב צער ואכזבה - מת.

(עלפי פסיקתא רבתי פסקי יד)

סלטה באוויר

סיפורו של בניהו דיין צדק

ליהדות, ואני כבר ידעתי שאני רוצה בית יהודי. החברה שלי התחילה להתעניין, אבל אמרתי לה, "למה את צריכה את זה? תשובה זה כמו למות ולהיוולד מחדש, עדיף לך להישאר חילונית, לחיות בפשטות, לא לדעת יותר מזה". מאוד פחדתי שהיא תחזור בתשובה בשבילי - לא רציתי שהזוגיות שלנו תשב על זה. רציתי שזה יבוא ממנה.

הרב שלי ביקש שאפנה אותה אליו, ואילו אני עברתי למכון מאיר בירושלים. מטרתי הייתה להתרחק על מנת לאפשר לשנינו זמן להתבונן בצורה נקייה.

במכון פגשתי את הרב מנחם מקובר, מראשי תנועת המקדש. סיפרתי לו שאני חולם לבנות את כלי הנגינה של הלוויים. הוא צחק ואמר, "קודם תתחנן!" אמרתי לו שיש משהו אבל זה מורכב; הוא אמר, "נו, בשביל זה יש מקובלים!" הלכנו ביחד למקובל ידוע. הוא לקח את השמות שלנו ואמר שהיא תקבל על עצמה שבת, כשרות וטהרה, ושהכל יהיה בסדר - שנהיה זוג מושלם.

אחרי שנה של ריחוק, נפגשנו לפנות בוקר בפארק בירושלים. בשעה טובה החלטנו להתחנן. בנינו בית דתי מובהק, מלא בתנועה: חדר שלם לפילטיס, ומזרני יוגה בסלון במקום שולחן, יחד עם גמרא על הסטנדר ושירי שבת.

השנה במכון הייתה עמוקה מאוד - הרגשתי שאני זה שנולד מחדש. הצלחתי סוף סוף להתנתק מהחברה של הקפוארה, וכתבתי במחברת, "אני רוצה להקים קפוארה יהודית". ובאמת התחלתי ליצור דבר כזה.

אני חווה את עצמי כמעין דלת מסתובבת, שמראה לכל עולם את הטוב שבאחר. יש משהו מאוד יפה בעולם החילוני שהעולם הדתי צריך ללמוד ממנו - הוא יותר מודע לגוף, לתזונה ולבריאות, ולהתמדה בפן האימוני. יש משהו מאוד יפה בעולם הדתי. יש המון ערכים שילד חילוני בכלל לא נפגש איתם, למשל, הוא לא יחשוב כמעט על המילה "קנאה" או ישאל איך להתמודד איתה. היהדות מלמדת איך לקחת את כוחות הנפש ולהשתמש בהם לטובה. יצרתי כמה עשרות סיפורי ילדים בסגנון הקפוארה סביב ערכים כאלה.

אחרי הרבה שנים של אימונים מאתגרים, זיהיתי שיש מקום משותף בנפש לתרגולים ולעבודת ה': שניהם יושבים על משמעת עצמית. אני מאמין שברגע שאדם יחזק את הנקודה של המשמעת, אז לימוד התורה שלו יהיה באמת בקביעות, וגם האימונים שיקבע לעצמו יהיו רציניים. זה יוביל אותו גם לשמור גם על תזונה טובה, ומשם פתוחה הדרך לחינויות, לשמחת חיים ולעירנות, שיתגברו את המשמעות העצמית. זה מעגל - ספירלה שרק עולה ועולה ועולה.

בגיל 14 נחשפתי לעולם הקפוארה. נהייתי קפואריסט טוב מאוד, ודי מהר הפכתי לאחד הבולטים בתחום בארץ. זה היה עולם מאוד חילוני, פתוח, ושונה מהמסגרות שלמדתי בהן - גדלתי בבית מעורב. החלטתי להמשיך לשמור שבת, כשרות ותפילין, אבל מלבד זה הייתי חילוני למהדרין.

באחד מהטיולים הגדולים בברזיל נכנסתי לחנות כלי נגינה. אז כבר דיברתי פורטוגזית שוטף, כולל ניבים והגיגים. קשרתי שיחה עם המוכר, והדגמתי לו כמה מקצבים ברזילאיים על תופים שונים. כשגילה שאני מ"טרה סנטה" - ישראל - הוא הלך למחסן והוציא דרבוקה. "זה שלך, נכון? בוא תראה לי מה אתה יודע על זה".

לקחתי את הדרבוקה ליד, אבל לא ידעתי לנגן. הייתי נבוך מאוד. נסעתי לחדר שלי במלון ופרצתי בכבי אדיר. ברחתי לעם אחר, אבל אני לא יודע כלום על העם שלי - על עצמי. לקחתי מחברת וניסיתי לכתוב מה עושה אותי ישראלי. חומוס? פלאפל? בסוף הגעתי לשבת ולתפילין.

חזרתי לישראל. מראשון עד שישי היו לי חיים חילוניים עשירים, ובשבת שמרתי שבת ולבשתי ציצית. אנשים סביבי לא הבינו את זה. הייתי מכובד מאוד בעולם הקפוארה. היו לי כבוד, כסף, חיי פנאי עשירים - אבל הרגשתי ריקנות.

בן דוד שלי המליץ לי על ראש יהודי. הלכתי לשיעורים של הרב עוזי ביננפלד בערב, באווירה חמה וביטית. בראש יהודי הכירו לי את הרב יחיעם דרורי, שהוא הרב שלי עד היום.

בגיל 26 הכרתי אישה חילונית שמתעניינת ביהדות, ורצינו להתחנן. אמרתי לעצמי: לפני שאתחנן, זה הזמן להיכנס לבית מדרש וקצת ללמוד. נכנסתי לשיבת מעלה אליהו.

ראיתי הרבה מריבות בילדות שלי, והיה לי פחד מוטמע מזוגיות. הרב דרורי היה מזמין אותי הרבה לשבתות בתקופה הזאת. הייתי יושב אצלם ורואה את היחס בין בני הזוג, את הילדים אומרים דברי תורה ושרים, ואמרתי, "זה לא יכול להיות. אתה עובד עליי. זו הצגה". אבל ראיתי את זה שוב ושוב, עד שהתחלתי להאמין. ורציתי גם כזה.

התארסנו, אבל לפני החתונה הרגשתי פחד עצום, וביטלתי את האירוסין. ביום שנועד לחתונה, ישבתי בישיבה וחשבתי לעצמי: "מה אני עושה פה? על מי אני עובד? אני חילוני, אני קפואריסט בכלל! למה אני צריך את כל חשבון הנפש הזה, את כל העומק הזה?" חזרתי לים, חזרתי לכושר, וחזרתי לקפוארה. באחד האימונים פגשתי מישהי, והתחלנו להכיר.

אחרי שבועיים אמרתי לה, "אני רוצה להתחנן". מובן שזה הפתיע אותה מאוד. אבל גם לי זה גרר התמודדות: היא לא הייתה קשורה

התארסנו, אבל לפני החתונה הרגשתי פחד עצום, וביטלתי את האירוסין. ביום שנועד לחתונה, ישבתי בישיבה וחשבתי לעצמי: "מה אני עושה פה? על מי אני עובד?"

החבר מהמילואים שואל שאלות? השכנה מתעניינת ביהדות? ראשי יהודי זאת התשובה! 052-4295597 ry@neto.net.il

לראש יהודי ת"א, לשנת תשפ"א

דרושה מנהלת

- ניהול צוות וקהילה • גיוס משאבים
- יכולת תקשורת גבוהה
- מגורים בסמיכות לקהילה
- היקף המשרה 100% • עדיפות לרווקה

קו"ח למייל: rachlys@gmail.com

* המודעה פונה לנשים וגברים כאחד

קומיקס ילדים "הגיע הזמן"

9 ספרים רק ב-399

*לא כולל משלוח

צרכים עם חיוך

להזמנה: 052-5665005, 02-6791122 | www.roshy.org

היו שותפים - ראש יהודי! התרומות מוכרות לצרכי מס. הקישו בגוגל: "תורמים לראש יהודי" או בטלפון 052-5665005 או סרקו ברקוד:

התוועדות

התוועדות

הרב שבתי סלביצקי, שליח חב"ד באנטוורפן

תחשוב כמו שותף

לא יודע מאיפה היתה למבקר התעוזה
לגעור באדם גוסס, אבל המשכטים
שלו הוציאו את החולה מהמיטה <
אם עוד חודשיים ימסו כל הקרחונים
וגל ענק ישטוף את כל העולם - מה
נעשה בחודשיים האלה? > יש אנשים
שתופסים את האמונה בה' כסותרת
את האמונה שלהם בעצמם. משה רבנו
לימד אותנו הפוך

אנשים חושבים שהקדוש ברוך הוא בעיקר רוצה את הצייתנות שלהם, ולכן אומרים שבהתנגשות בין העוצמה והתוקף שלהם לבין הקדוש ברוך הוא, תכלית העניין היא להתכופף ולהתבטל. לא להישאר חזקים. זו נקודה מבלבלת, שמייצרת לא מעט תסכול אצל אנשים: האם אמונה חזקה בקדוש ברוך הוא אמורה לסתור אמונה בעצמי, ביכולת שלי, בחשיבות שלי ובעוצמה שלי?

נתבונן בשאלה הזאת דרך הדמויות של משה רבנו ונח, ונגלה דבר מעניין. יש ביניהם קשר פנימי, האר"י הקדוש אומר שמה היה גלגול של נח, משה בא לתקן נקודה שאצל נח לא הייתה מתוקנת. מי מהם, לדעתכם, היה יותר צייתן?

אנחנו יודעים שנח בנה את התיבה במשך 120 שנה, אבל הוא לא חשב להתפלל אל הקב"ה שיבטל את המבול. לכן אנחנו מיוחסים לאברהם אבינו ולא אל נח. למה באמת נח לא התפלל? התפארת שלמה' אומר שנח היה מאמין עצום בקב"ה, "את האלוקים התהלך נח", ודווקא בגלל האמונה נח אמר לעצמו: 'ריבוננו של עולם רוצה לעשות מבול, אני מסוגל להתווכח אתו? ה' אומר שהוא הולך להחריב את העולם, הוא יודע מה שהוא עושה. מי אני שאתערב לו בתכניות? מי אני ומה אני?'

במדרש כתוב ביטוי נפלא: "נח מאמין ואינו מאמין". כל המפרשים שואלים מה זה, הרי אי אפשר להאמין למחצה. והתפארת שלמה' אומר שהוא האמין בקב"ה אבל בעצמו הוא לא האמין. נח לא האמין שהוא שחקן חשוב על המגרש, לא האמין שיש לו כח לשנות, שיש לו כח ליצור משהו חדש.

הנביא קורא למבול "מי נח". וכתוב בספרים שבגלל שנח לא התפלל לקב"ה בשביל לבטל את הגזירה של המבול, זה באיזשהו מקום נחשב שהיה לו חלק במבול ולכן המבול נקרא על שמו. אתם מבינים? לנח היה פגם דק של חוסר אמונה בעצמו, ולכן למרות שהוא היה הצדיק באותו הדור, המבול נקרא על שמו! וזו בדיוק הנקודה שבא לתקן משה רבינו.

יש ביניהם כמה נקודות דמיון מפתיעות: משה נקרא בשמו "כי מן המים משיתיהו". איזה מים? אומר החסד לאברהם' שאלו מים המבול. להציל את משה זה להציל מהחטא של מי המבול. משה ניצל על ידי תיבה, כמו שנח ניצל על ידי תיבה. נח בנה תיבה במשך מאה ועשרים שנה, ה' חיכה לדור המבול מאה ועשרים שנה, וגם משה חי מאה ועשרים שנה. המבול היה ארבעים יום, ומשה רבינו עלה להר סיני לארבעים יום כדי לקבל את התורה.

הזוהר הקדוש אומר שבעצם משה היה צריך לקבל את התורה במבול. "אין מים אלא תורה". זאת אומרת שבזמן המבול היה שפע כזה, שאם היו משתמשים בו לקדושה היה אז מתן תורה. אך כשפספו זמן כל כך נעלה, אז "זה לעומת זה" - השפע העצום ירד בתור מבול, מצב שהוא הפך החיים והפך התורה.

על נח כתוב שהוא "מצא חן בעיני ה'", "חן זה היפוך אותיות של 'נח', וכשה' אומר למשה "וגם מצאת חן בעיני" הוא אומר לו - אתה הגלגול של נח, אתה באת לתקן את "מי נח". לכן כשהקדוש ברוך הוא מאיים לכולות את עם ישראל, משה לא מקבל את זה בצייתנות. משה אומר "מחני נא מספרך". מה זה "מחני"? אומר האר"י ז"ל: "מחני זה האותיות של "מי נח". משה רבינו אומר לקב"ה: אם אתה לא שומע למה שאני מבקש ממך לסלוח לעם ישראל, אז אין תיקון. אין לי מה לעשות כאן.

וכאן באה הנקודה הגדולה: משה יודע שהוא שחקן חשוב על המגרש. שהוא במרכז התמונה. שלקדוש ברוך הוא חשוב

ואכפת מהעמדה שלו, ושיש בכוחו להפוך את הגזרה ולהציל את עם ישראל. הכוח הזה של משה איננו 'למרות' שהוא צדיק אלא בגלל שהוא צדיק. אמונה בה' איננה רק התבטלות פשוטה.

משה מחדש לנו איך להאמין בקב"ה בתוך כך שאתה מאמין בעצמך. אמונה אמיתית בה' צריכה להביא לנו אמונה בנו, ואם ח"ו בן אדם לא מאמין שהוא חשוב בעיני ה', אז באיזשהו מקום חסר לו באמונה בה'. הוא מאמין ואינו מאמין.

ה' יצר כל אחד מאיתנו בשביל שייצור דבר חדש בעולם. "אשר ברא אלוקים - לעשות!". הוא ברא את העולם לא מושלם כדי שאתה תעשה אתו משהו, תשנה ותתקן את העולם. תכניס אור וקדושה בעולם.

לא פעם ולא פעמיים כתוב במדרשים ובגמרא הביטוי 'נעשה שותף לקדוש ברוך הוא'. שותף! הקדוש ברוך הוא רוצה אותך שותף! איך אתה יכול להיות שותף שלו אם אתה עושה מעצמך סמרטוט? אם יש לך חיסרון באמון בעצמך ובכוחות שלך, יש כאן בעיה מהותית. ה' אומר שהוא ברא אותך בצלם אלוקים, הפירוש של 'אלוקים' זה 'בעל הכוחות'. יש בך כוחות מופלאים, ואם אתה לא מאמין בקיומם אתה חס ושלום כביכול לא מאמין בכוח של הקב"ה שיכול לתת לנברא כמוך כוחות.

הרבה פעמים החולשות והכישלונות שלנו מדכאים אותנו, אנשים אומרים "אני כלום, אני אפס". זו קליפה של הנפש הבהמית. אם אתה מאמין בקב"ה, האמונה מרימה אותך. אם ה' שם אותך פה זה אומר שהוא מאמין בך.

עד כדי כך משה רבינו האמין בכוח שלו ושיש לו הכוח לשנות דברים, עד שהמדרש אומר (שמות רבה מו) שבזמן העגל משה "ראה שאין לישראל עמידה" - ראה שחם וחלילה עם ישראל הולך להיאבד מהעולם - אז "חיבר נפשו עמהם ושבר את הלוחות". משה עשה מעשה דרסטי, הוא שבר את הלוחות, למה? כי כך הוא אמר לה': עם ישראל חטאו בעגל והנה, גם אני חטאתי ששברתי את הלוחות. משה רבינו הולך במסירות נפש, הולך עד הסוף. אם תסלח לי, תסלח גם להם.

מה צריך בשביל להרוס את העולם? אנשים היום מדברים על הקורונה. וירוס קטן שממוטט מעצמות ואין מה לעשות. אני אומר לכם, לא אש ולא רעידת אדמה יכולים להרוס את העולם, אלא חוסר אמונה בה', חוסר אמונה בעצמנו, במשמעות ובחשיבות שלנו. ברגע שאדם מאבד את האמונה שהוא יכול לשנות את העולם, לעשות משהו עם צלם האלוקים שבו, הוא מאבד טעם. השותפות שלנו עם הקב"ה זה תמיד לעשות. לא שאתה תסיים את העבודה, אבל אתה צריך תמיד לעשות ותמיד יש אפשרות לעשות.

מישהו הלך לבקר פה בעיר שלנו בן אדם שהיתה לו המחלה והרופאים אמרו לו שיש לו לחיות בין שבוע לעשרה ימים. החולה הזה שכב במיטה והמבקר שאל אותו "מה אתה עושה?", והוא ענה "מחכה לסוף". היפך החיים... אמר לו המבקר: "אני יכול לומר לך משהו?". "כן" הוא ענה. - "בזמן שאתה מחכה, תעשה משהו. אם הקדוש ברוך הוא עדיין נותן לך את החיים האלה, יש לך מה לעשות".

המשפט הזה נכנס לבן אדם ונפל לו האסימון. מאז, כל אחד שבא לבקר אותו, החולה התחיל לדבר איתו ולעודד אותו. בסוף הוא קם מהמיטה והלך לבקר חולים, לחזק אותם וגם להשפיע על אנשים לקיים תורה ומצוות. הוא התקשר לאנשים מהמשפחה שלו שהיו מסוכסכים והשלים ביניהם. הוא חי הרבה חודשים אחר כך! אם אתה חשוב, אם אתה שותף - תמיד יש לך מה לעשות. אם הקב"ה השאיר אותך בעולם, יש לך מה לעשות.

יש נך שאלה בעבודת ה' סמס ל-
054-4530951

נפשי בשאלתי

הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן

איך אפשר להתפלל באופן של "כל עצמותי תאמרנה"?

בדרך כלל האופן הנכון הוא להתקשר לדמויות של עובדי ה' שזו דרכן ומידתן, כי הסביבה והאטמוספירה הן בעלות משקל רב מאוד בהקשר של הבעירה הנפשית. כמעט בלתי אפשרי שאדם יפתח מעצמו בעירה כזו רק על ידי התבוננות שכלית בלי דבקות בתלמידי חכמים ועובדי ה'.

ובעניין זה, לא רק ש"גדול שימושה מלימודה", אלא שהעיקר שעליו הכל עומד הוא "שימושה". ושימושה כאן אינו רק לראות כיצד הדבר נעשה בפועל אלא להידיבק באש הקודש של "כל עצמותי תאמרנה" של עובדי ה'.

כמובן כדאי להיעזר גם בדברי תורה שמעוררים את הלבבות. ואמנם יש גם יחידים שליכם פתוח עד כדי כך שמדברי תורה בלבד נפשם נשפכת כמים לפני ה', אבל הרוב זקוקים לסביבה שתסייע בעדם.

בישיבה שלנו יש מבצע שמעודד ללמוד בזמן הפנוי. האם יש בזה בעיה? זה כביכול לא לשמה...

אכן לימוד שלא לשמה איננו המעלה העליונה, אבל כבר אמרו חז"ל: "לעולם ילמד אדם שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה יבוא לשמה". הדרכת רבותינו היא שלא ינסה אדם ללמוד רק 'לשמה'. מפני שגם אם נראה לו שהוא מצליח, בסופו של דבר הוא עלול לגלות שהדבר מחליש אותו.

אם אתה רואה שעל ידי מבצעים כאלה אתה מתחזק, וכך הוא אצל הרוב הגדול של הנערים, ודאי שכדאי להתחזק בלימוד תורה ולא לחשב את ה'לשמה' שעלול למנוע אותך מלימוד. זוהי עצת היצר הרע, להכובע תביעות גדולות לדרגה גבוהה מאיתנו, ועל ידי כך למנוע גם את החלק האפשרי שאדם יכול להתקדם בו. והעיקר הוא לראות מה מחזק בלימוד, ויחד עם זאת לחפש את הדרכים שעל ידיהן תזכה להתרומם ולהגיע מתוך כך ל'לשמה'.

מדוע גברים מברכים "שלא עשני אישה"? זה קצת מעליב.

האמת היא שאני יותר נעלב מברכת "שעשני כרצוני", מפני שמשמע ממנה שכביכול אותי הוא עשה לא כרצוני. ואל יהי הדבר קל בעיניכם. באמת יש משהו באיש שבעיקר כימים עברו היה באופן בולט, יותר עצמאי ופעיל מחוץ לבית לעומת האישה, ולכן יותר עשה כרצון עצמו. לכן הוא גם מחויב במצוות יתרות כי טבעו פחות נוטה ללכת מאליו בדרך הטוב והישר, והוא צריך חתימת אות ברית בבשרו כדי להתקשר לעומק היהדות.

מה שאין כן אשה שמטבעה היא דבוקה יותר בה', ועל כן היא מעדיה על עצמה "שעשני כרצוני", שהיא עשויה באופן מתאים יותר לרצוני יתברך. ולכן אינה צריכה לכרות ברית - היא עצמה הברית. כידוע, יהדותם של הילדים תלויה רק באם ולא באב, מפני עומק טבעה היהודי. ויחד עם זה, התייחדו הגברים בריבוי גדול של מצוות מפני שמבחינה מסוימת טבעם פחות נוטה אל הקודש. ויש בכך גם צד של מעלה, ועל כך הם אומרים "שלא עשני אישה".

תואר שני במרכז האקדמי לב

כיצד ניתן
לחלא בבקבוק
הגדול 6 ליטר
של חשקה?

פתרת? « מקומך איתנו!

ההרשמה בעיצומה

אחוז השמה גבוה

מעריך מלגות רחב

רמת לימודים גבוהה

ימי לימוד מרוכזים

- כריית מידע M.Sc. DATA MINING * חדש!
- פיזיקה / הנדסת אלקטרו-אופטיקה M.Sc.
- הנדסת תקשורת מחשבים M.Sc. * חדש!